

AFRİN EĞİTİM FAKÜLTESİ

AFRİN EĞİTİM FAKÜLTESİ

MÜNBEİT HİLAL

KÜLTÜR, EDEBİYAT VE SANAT DERGİSİ

AFRİN EĞİTİM FAKÜLTESİ

MÜNBEİT HİLAL

İMTİYAZ SAHİBİ

Prof. Dr. Mahmut Çınar

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Prof. Dr. Ali Bozkurt

EDİTÖR

Abdulkadir Üstündağ

YAYIN KURULU

Prof. Dr. Mahmut Çınar

Prof. Dr. Ali Bozkurt

Ferhat Khorto

Abdulkadir Üstündağ

Cemil Çavdar

Ali İsmail

Neyruz Şeyho

MUSAHHİH

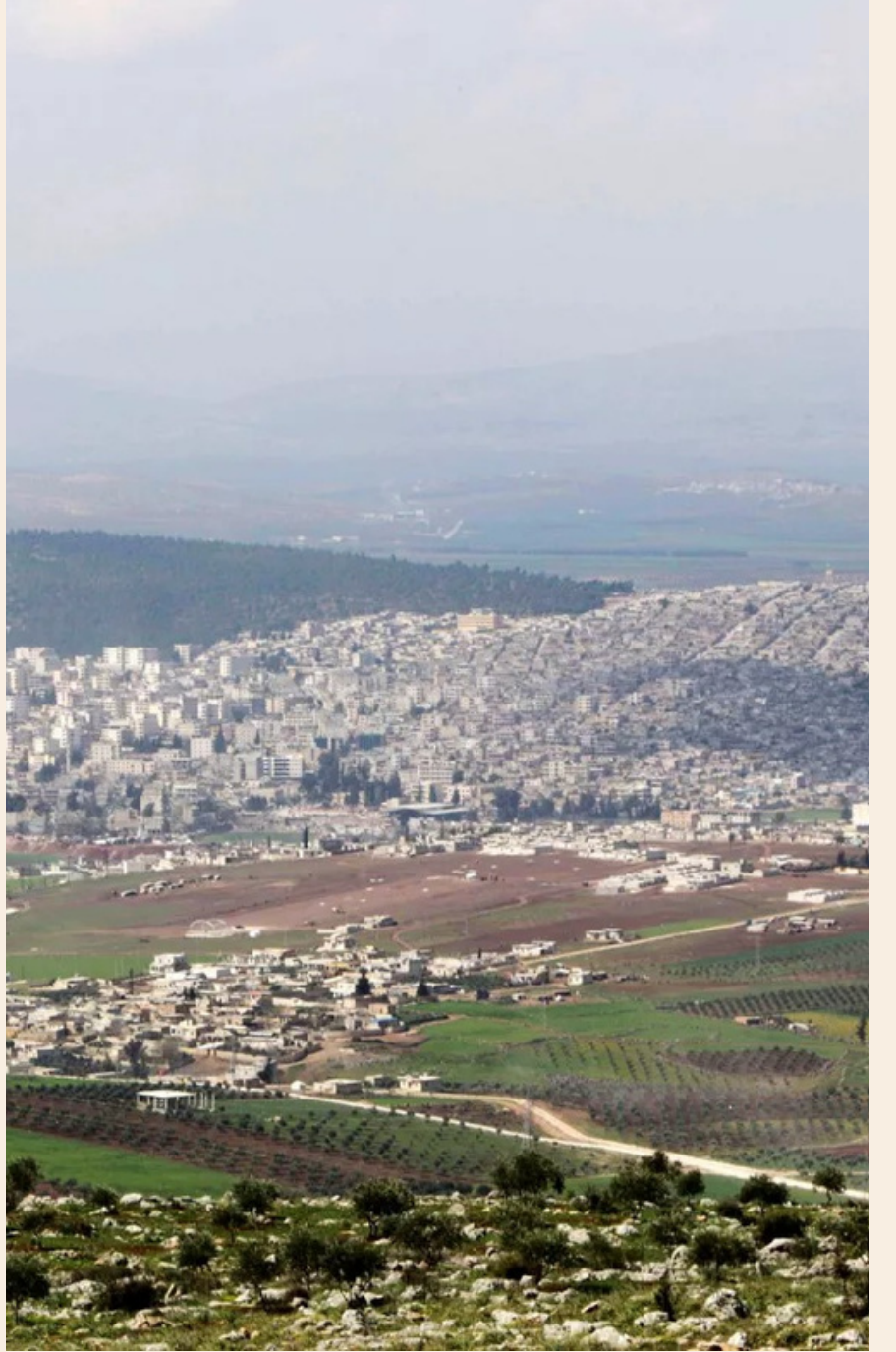
Ali İsmail

Neyruz Şeyho

İRTİBAT

Gaziantep Üniversitesi

Afrin Eğitim Fakültesi

MÜNBEİT HİLAL

1.SAYI

İMTİYAZ SAHİBİ

Prof. Dr. Mahmut Çınar

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Prof. Dr. Ali Bozkurt

EDİTÖR

Abdulkadir Üstündağ

YAYIN KURULU

Prof. Dr. Mahmut Çınar

Prof. Dr. Ali Bozkurt

Ferhat Khorto

Abdulkadir Üstündağ

Cemil Çavdar

Ali İsmail

Neyruz Şeyho

MUSAHHİH

Ali İsmail

Neyruz Şeyho

İRTİBAT

Gaziantep Üniversitesi

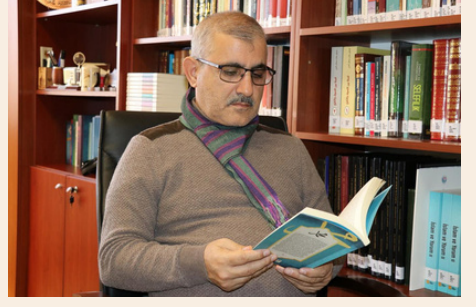
Afrin Eğitim Fakültesi

AFRİN EĞİTİM FAKÜLTESİ

İÇİNDEKİLER

Sunuş	01
Şiir	02
Hikâye	07
Şahsiyet Köşesi	14
Hat Sanatı	16
Resim Yarışması	17
Deneme	20

Saygıdeğer Okuyucularımız,

Fakültemizin çeşitli bakış açıları, zengin kültürü ve öğrencilerimizin sanatsal yeteneklerini bir araya getiren yeni bir başlangıcın eşiğinde bulunmaktayız. Teknolojinin hızla geliştiği ve dünyanın birbirine daha da yaklaştığı bu çağda, fakültemizin nitelikli öğrencilerinin yazınsal ve sanatsal eserlerini bir araya getirerek "Münbit Hilal" adını verdiğimiz dergiyi oluşturduk.

Bu dergi, fakültemizdeki öğrencilerin yazdığı şiirler, hikayeler, denemeler, makaleler ve hat sanatı örneklerinden oluşuyor. Amacımız, öğrencilerimizin akademik, kültürel ve sanatsal dünyasına katkıda bulunmanın yanı sıra yeniden canlandırmak istediğimiz bölge kültürünü vurgulayarak, "Münbit Hilal" dergisi aracılığıyla kültürel zenginliklere odaklanmayı amaçlıyoruz. Bu çerçevede, fakültemizin teşviği ve Yunus Emre Enstitüsü işbirliği gibi desteklerle, bölge kültürümüzü daha geniş kitlelere ulaştırmayı ve yaşatmayı planlıyoruz. Bu çerçevede, bölgenin kültürel mirası yeniden canlandırmada ve bölgedeki kültürel faaliyetlere liderlik etmede etkili bir rol oynamayı hedefliyoruz. Her bir sayfasında öğrencilerimizin emeği ve düşünceleri bulunan bu dergi, sadece yazınsal değil, aynı zamanda fakültemizdeki güncel gelişmeleri de sizlere iletacaktır. Bu yayın, fakültemizin bilimsel ve sanatsal başarılarından haberdar olmanızı sağlayacak, birlikte daha güçlü bir akademik aile olma hedefimize katkıda bulunacaktır.

"Münbit Hilal" dergisi, fakültemizin her bir bireyinin özgün ve değerli katkılarını bir araya getirerek, öğrencilerimizin farklı disiplinlerdeki başarılarını sergileme fırsatı sunmaktadır. Bu vesileyle, dergimize katkıda bulunan tüm öğrencilere teşekkür ediyor ve gelecek sayılarımızda da bu birlikteliğin artarak devam etmesini diliyorum.

Dergimizin gelecek sayılarında da, bu güzel birlikteliğin devam edeceğine olan inancımızı belirtir, fakültemizin kültürel zenginliklere katkıda bulunmaya devam edeceğini umar, dergimizin keyifle okunmasını temenni ederim.

Saygılarımla.

Prof. Dr. Mahmut ÇINAR
Afrin Eğitim Fakültesi Dekanı

Turivan Bilal

توريفان بلال

Vatanımın Dağlarından Sabah Fısıltısı

همسة الصباح من جبال وطني

Aşkla nefes alıyorum...
Acıya rağmen
Gurur ve cömertlik dağlarının arasında ruhun sesini duyuyorum
Seni ne kadar terk etseler de...
Dağların, vadilerin, ağaçların kalıyor
Zirvelerinde en güzel ezgi ve şiirlerle ötüyorsun
Ey vatan, topraklarında kalmak kaderimdi
Gidenlerin kokusunu senden kokluyorum
Hatıralarının hasretinden sana yeni bir ağaç ekiyorum
Umutlarla, vaatlerle dolu...
Kış bulutlarından gelecek baharla...
Bahar çiçeklerinden yenilenecek vatanımın toprağı ...
Yeniden doğacağım...

أتنفسك عشقا
رغم الألم
اسمع صوت روحك
بين جبال العزة والكرم
.. مهما هجروك
تبقى جبالك ووديانك والشجر
تتغنى بأروع الألحان والأشعار بالقمم
يا وطننا كان البقاء فيه من قدرتي
أشتم رائحة من رحلوا
ومن حين ذكرياتهم أغرث في ترابك اشجاراً جديدة
مليئة بالأمانى والوعود
مع الربيع الذي سيأتي بعد غيوم الشتاء
مع الثوب الجديد الذي سوف يغطي تراب وطني بالازهار
سوف أولد من جديد...

Nizar Kabbani

Çeviren: Nizar Tnure

نزار قباني

Üzüntü Beni Öldürüyor

Üzüntü beni öldürüyor.
Hayal beni öldürüyor.
Sevgilinin zulmü bana işkence ediyor.
Ah! Bu ne hayat?
Sonsuz acılarla dolu olan.
İyileşmeyen yaralar ve akan gözyaşlarıyla dolu olan.
Yanaklarımı yaraladın.
Uykusuz geceler geçirdim.
Uykumu çaldın.
Ah kalbim, ah! Ne kadar sabırlısın sen.
Sevgiliye haksızlık etmiyorsun
Onun zulmüne ve büyük yarasına rağmen
O iyileşmeyen ve geçmeyen yara
Hala onu seviyorsun.
Tüm kötülüklerine rağmen hala ona âşıksın.
Zulme ve ahlaksızlığa rağmen hala ona özlem duyuyorsun.
Onun kibrinin bile farkında olmadan hala ona bağlısın kalbim, ah kalbim!
Ne zamana kadar?
Allah aşkına söyle bana, ne zamana kadar?
Bu sabır, bu dayanma gücü ve katlanma ne zamana kadar?
Bu uyanıklık ve düşünce ne zamana kadar?
Bu acı çekme ve boyun eğme ne zamana kadar?
Buna son ver, durdur! nefret et!

قصيدة حزن يغتالني

قصيدة حزن يغتالني
حزن يغتالني
وهم يقتلني
وظلم حبيب يعذبني
آه! ما هذه الحياة
التي كلَّها آلام لا تنتهي
وجروح لا تنبري
ودموع من العيون تجري
جرحت خدي
أزقت مضجعي
سلبت نومي
آه يا قلبي
يا لك من صبور
على الحبيب لا تجور
رغم ظلمه الكثير
وجرحه الكبير
الذي لا يندمل ولا يزول
ما زلت تحبه
رغم كل الشُّرور
ما زلت تعشقه
رغم الجور والفجور
ما زلت تحنُّ إليه
رغم ما فيه من غرور
قلبي، ويحك قلبي
إلى متى، إلى متى؟؟
أخبرني بالله عليك إلى متى؟؟
هذا الصبر
وهذا الجلد والتحمل
إلى متى هذا السَّهر والتأمل؟
إلى متى هذه المعاناة والتذلل؟
كف عن هذا، كف
فاكره كما كرهت

Atike Elbatın

عائق الباطن

Namaz

صلاة

Allah bizi çağırıyor buluşmasına...
Günde beş defa çağırıyor huzuruna...
Namazımı kaçırdığım kaç defa...
Hayatımdan huzur gitti üzülüyorum halime...
Çağırıyorsun kalbimi okuduğunda her ezan ile...
Dertlerim artıyor kaçırdığımda her namaz ile...
İçimden varmak istiyorum huzuruna...
Döküyorum gözyaşlarımı sığınyorum affına...
Seccadedyken hevesim kalmadı fani dünyaya...
Ne oldu gönlüme geldiğinde kapısına ...
Kimseye anlatamadığımı sesimi çıkarmadan
anlattım Rabbime..
Şiddetle yüklenen bir yağmur yağdırdı kalbime...
Kardeşlerime söylüyorum gidin Allah'ın kapısına...
Ellerinizi uzatın, seccadeyi serin gidin huzuruna...
Rabbim bekliyor ki varmanızı, affına, huzuruna...
Kardeşlerim sakın aldanmayın fani dünyaya...

كم مرة فاتني الصلاة... رحل السكينة من حياتي
وأشعر بحالة حزن... تنادي قلبي عند كل أذان
تقرأه... تتضاعف همومي عند فواتي لأي
صلاة... أنا أتوجه نحو سكينته من الداخل... أفرغ
دموعي وألتجأ إلى رحمته... حين أكون على
السجادة، تختفي رغبتني في الدنيا الزائلة... ما
الذي حدث عندما دخلت إلى قلبي أبوابه؟...
أخبرت ربي بما لا أستطيع أن أخبر به أحدًا...
مطر غزير سقط على قلبي... إلى إخوتي أقول:
اذهبوا إلى باب الله... امتدوا أيديكم، وافرشوا
السجادة، اذهبوا إلى سكينته... ربي ينتظركم
لتصلوا، لرحمته، لسكينته... إخوتي، لا تترددوا
في الذهاب إلى باب الله... لا تتيحوا للحياة
الزائلة أن تعريككم...

Karacaoğlan

Üryan Geldim Yine Üryan Giderim

Üryan geldim gene üryan giderim
Ölmemeye elde fermanım mı var
Azrail gelmiş de can talep eyler
Benim can vermeye dermanım mı var

Dirilirler dirilirler gelirler
Huzur-ı mahşerde divan dururlar
Harâmî var diye korku verirler
Benim ipek yüklü kervanım mı var

Er isen erliğin meydana getir
Kadir Mevlâm noksanımı sen yetir
Bana derler gam yükünü sen götür
Benim yük götürür dermanım mı var

Karac'oğlan der ki ismim överler
Ağu oldu bildiğimiz şekerler
Güzel sever diye isnad ederler
Benim Hak'tan özge sevdiğim mi var

Yunus Emre

Aşk

İşitin ey yârenler,
Kıymetli nesnedir aşk.
Değmelere bitinmez,
Hürmetli nesnedir aşk.

Hem cefadır hem safâ
Hamza'yı attı Kaf'a.
Aşk iledir Mustafa,
Devletli nesnedir aşk.

Dağa düşer kül eyler,
Gönüllere yol eyler,
Sultanları kul eyler,
Hikmetli nesnedir aşk.

Kime kim vurdu ok?
Gussa ile kaygu yok.
Feryad ile âhı çok,
Firkatli nesnedir aşk.

Denizleri kaynatır,
Mevce gelir oynatır.
Kayaları söyletir,
Kuvvetli nesnedir aşk.

Akılları şaşırır,
Deryalara düşürür.
Nice ciğer pişirir,
Key odlu nesnedir aşk.

Miskin Yunus n'eylesin?
Derdin kime söylesin?
Varsın dostu toylasın,
Lezzetli nesnedir aşk.

Muhammed Şeyho

Bir Aşığın Dönüşü

10.8.2023

Yurt Dışından Dönüş:

Saat 7.30 sabah vakti, bana yaklaşan bir taksiyi gördüğümde sigaramı daha yeni yakmıştım, Fransız şapkamı çıkarıp şoförün durması için el salladım. Taksi önümde durdu ve içinde yirmi yaşın ortalarında olan iki genç gördüm, şoförden yolumuz aynysa beni de götürmeleri için rica ettim. Şoför izin verdikten hemen sonra diğer genç eşyalarını toplayıp arka bölümünde bana yer verdi . Onlara:

- Nerelisiniz evlâdlarım? Diye sordum

-Biz Atmanlıyız, ben Ahmet ve bu da arkadaşım Esat, bu sabah dedelerimizi ziyaret edip onlarda geceyi geçirmeye karar verdik . Şefkatleri ve aile bağlarına olan bağlılıkları beni çok etkiledi. Kendini tanıtmaya sırası bana gelmişti. Adım Dijvar, Türkiye sınırına yakın dağların tepesinde bulunan Al-Murtafia adlı bir köyde doğdum. 45 yaşına geldim, yarısını yurt dışında geçirdim ve dün, yirmi üç yıldan beri göç ettiğim şehrimde döndüm. Şehrin kalabalığından geçerek zeytin ağaçları ve yemyeşil tepelerin arasında zamansız bir yola çıktık, Ahmed müziği ile Hüseyin Haj Nasser'in methmarının melodileriyle Aslan Jan ise zarif sesiyle bizi eğlendirdi. Harika bir sessizliğe girdik ve hafızamda göç etmeden önceye döndüm. Görüntülerin ince, yüz hatlarının güzel, seslerin tatlı olduğu ve tek bir kız, Fatih Sultan Mehmet döneminden kalma olduğu söylenen kuyunun yanındaki, gövdesinin çapı beş metreyi bulan, yaşı iki yüz yıldan fazla olan çok yıllık dut ağacının altında şarkı söylüyor, oynuyor ve gülüyor. Şirin, ilk ve son aşkı, çocukluk aşkı; canım, ruhum, kalbim...

23 Yıl Önce\ Muhtarın Kızı:

Şirin; güç ve para sahibi Muhtar'ın tek kızı, itibar ve statü sahibi üç erkek kardeşin küçük kız kardeşiydi.On koyun sahibi, fakir bir çobanın oğlu olan ben, elimde bir kitapla sabahın köründe otlamaya gider, akşam yaklaşırken Muhtar binasının duvarları önünden eve dönerdim. Şirin büyük kapılarının önünde bana bakar, ben de ona incir verirdim, o da bana içmem için su verirdi, sohbet ederdik, birkaç kelime dudaklarımızdan çıkar, birçok sohbet gözlerimizden geçerdi. Benden iki yaş küçüktü ve gençliğimizin ilk günlerinde köyden Raju'daki ilkokula giden aynı yolda arkadaşlık ederdik. Aynı otobüse biniyorduk, aynı kapıdan geçiyorduk ve köyümüzden sadece ikimiz okula gidiyorduk.

محمد شیخو

عودة عاشق

_ ۱۰/۸/۲۰۲۳ ... العائد من الغربة

إنها السابعة والنصف صباحا كنت قد أشعلت سيجارتي للتو عندما رأيت سيارة سوداء تدنو نحوي ، لأنزع قبعتي الفرنسية وأشير بها للسائق أن يقلني لتقف السيارة أمامي وإذ بها شابين في أواسط العشرين من العمر ، استأذنت السائق أن أصعد معهم إن كان دربنا واحداً ، ليسارع الشاب الآخر بإزاحة أعراضه ويفسح لي مقعداً في الصف الخلفي بعد أن أومئ السائق بالقبول.

أسألهم من أي القرى أنتم يا ولداي؟ يجب السائق إننا من عثمانلي أنا أحمد وهذا صديقي وقريبي أسعد ، وقد عقدنا العزم أن نخرج في هذا الصباح إلى القرية لنزور أجدانا ونمكث عندهم ليلة.

شدني إليهما وأراحي ما يملكانه من مروءة وعطف وتمسك بصلة الرحم ، وهنا جاء دوري لأعرفهم بنفسي ، وسأستغل هذه الفرصة لأروي لكم نبذة عني.

أدعى دجوار ابن قرية في أعالي جبال تقع بالقرب من الشريط الحدودي لتركيا اسمها المرتفعة ، قد أجتزت خمسا وأربعين سنة من العمر ، قضيت مايقارب نصفها في بلاد الغربة وقد حطيت الرحال في مدينتي عفرين مساء البارحة بعد أن هجرتها من ثلاث وعشرين عاما.

نخرج من زحام المدينة لندخل في طريق سرمدي يتوسط أشجار الزيتون والتلال الخضراء ، يشغل أسعد المذيع ويطربنا بأنغام مزار حسين حاج ناصر وصوت أصلان جان الأنيق لنزهوا في صمب بديع وأسوق في ذاكرتي إلى ما قبل هجرتي عن موطني بفتراتٍ وجيزة ، حيث الرؤى وردية والملامح بهية والأصوات عليلة وواحدة فقط في كل مكان تجول ، تغني وتلهو وتضحك تحت شجرة التوت المعمرة التي أجتاز عمرها المثني عام وبلغ قطر جذعها الخمسة أمتار ، بجانب البئر التي يقال أنها كانت من أيام السلطان العثماني محمد

الفتاح ، إنها شيرين عشقي الأول والأخير محبوبة الصبا وعزيزة الروح والفؤاد.

_ قبل ۲۳ سنة / ابنة المختار

كانت شيرين ابنة المختار الوحيدة صاحب السلطة والمال ، الأخت الصغيرة لثلاثة أخوة أصحاب سمعة ومكانة.

وكنت أنا ابن الراعي الفقير صاحب العشرة غنمات أمسك كتاباً وأخرج للرعي من بزوغ الفجر لألتف من أمام أسوار قصر المختار مع إقتراب حلول الليل لأجد شيرين تنتظرنني أمام بابهم الكبير أعطيها تيناً وتسقيني ماءً وتبادل أطراف الحديث ، بضع كلماتٍ تخرج من الشفاه وعديد الأحاديث تتناقلها الأعين.

Koşullarım, sekizinci sınıfta okulu bırakmamı gerektiriyordu, Şirin ise liseye gelene kadar eğitimine devam etti. O zamana kadar benimle buluşup sırlarını, eğitim ve sosyal hayatının ayrıntılarını anlatırdı. Ta ki aileme karşı dürüst olmaya karar verdiğim ve onlardan onunla evlenmeyi istediğimi söylediğim gün geldi, babamın delirmesi ve beni büyük bir tokatla yere düşürmesi, küfür ve hakaretlerle beni küçük düşürmesi şoku... Bana: "Senin kim olduğunu ve onun kim olduğunu unuttun mu, Sen geçmişini bilmiyor musun, seni hayalperest?" Dedi. Bu sözler bugüne kadar bende kaldı ve zengin ve prestijli bir insan olma yolundaki en büyük motivasyonum oldu.

Kıtuh'ın Yeşil Tepeleri:

Ahmed radyonun sesini kısıyor ve benimle konuşuyor: "Şu tepelere bak amca, yirmi yıl önceki hallerini hatırlıyor musun?" Ah, Kith'ın yeşil tepeleri bu kadar çorak ve kayalık olunca yüreğim ne kadar çok yanıyor! Kaynakları bile kanalizasyon hattı olmuş, merak ettim! "Nerede bu yola mallarını yayan köyün kadınları, akşama kadar bu tarlalarda yarışan çocukları nerede?" diye sordum. Acı ve kederle dolu, alaycı bir kahkaha attılar ve Esat bana "kuşulların gerektirdiği değişiklikler amca" dedi

23 Yıl Önce\ Son Görüş:

Babamla yaşadığım anlaşmazlığın ardından evden çıkıp halamın yanına gittim ve orada sevgilime evlenme teklif etmek için ondan yardım almaya karar verdim ancak henüz bir teşebbüste dahi bulunmamıştım ki ağabeyi Şiro tarafından manavın önünde durduruldum ve o da kendi adıyla ünlü olan hançerini (kurşun) boynuma dayadı ve kardeşiyle iletişim kurmamam için beni tehdit etti yoksa beni buna pişman edecekti.

Aynı gün gecenin karanlığından yararlanarak ailesinden gizlice Şirin ile buluşmaya karar verdim. Penceresine küçük bir taş attım ve o hızla dışarı çıktı. Onu evlerinin arka kapısında beni ağlayarak karşıladı ve çaresiz bir ses tonuyla: "Git Dıjvar, çünkü ağabeyim ilişkimizi anladı ve aşkımıza karşı çıktı, babam da beni Cinderes'li zengin tüccarın oğluyla evlendirmeye kararlı. Git ölmenin sebebi olmayayım. "Tek kelime etmeme izin vermedi, kapıyı suratıma kapattı ve geri dönmeden gitti. Kafa karışıklığımın doruğunda ve içimi yakan nefret ateşinde, evin önünde onu sevdiğimi ve bunun için aileme, halkımla, köyümla, örf ve adetleriyle, bana karşı çıkan herkesle savaşağımı söyledim. Ama o bendeki zerre cesareti bile hak etmeyen zavallı bir korkak. Kardeşleri Şiro ve Abdo dışarı çıkıp beni sopalarla ve taşlarla feci şekilde dövdüler. Daha sonra babası gelip onlara durmalarını emrederek beni azarlayıp kanlar içinde, evinden uzak bir çöle sürdü.

Şimdi / Kaşlarını Çatan Memur:

Araba sallanıyor ve bir anda duruyoruz. Bir ses huzurumuzu bozuyor ve şarkılarımızı bölüyor. Kimliklerinizi çıkarın hemen. İç Güvenlik Güçleri'nin kontrol noktasında, iki genç kimliklerini çıkarıyor, ben de pasaportumu ve Alman kimliğimi çıkarıyorum. Polise yeni geldiğimi ve henüz kendime Suriye kimliği almayan bir gurbetçi olduğumu söylüyorum. Birkaç saniye bize bakıyorlar. Memur güneş gözlüğü takan genç bir adamla fısıldalaştı ve ayakkabısından gömleğine kadar tüm kıyafetleri siyahtı. Tabancasından (küresinden) ve oradaki kibirli duruşundan yüksek rütbeli bir subay olduğunu tahmin ettim, tek kelime etmeden işaret parmağıyla bana inmemi işaret etti.

kantı تصغرني بسنتين وكنا في أيام صبانا الأولى رفاق الدرب الواحد من القرية إلى المدرسة الابتدائية في راجو ، نركب نفس الحافلة وندخل من نفس الباب فقط نحن الاثنان من أبناء المرتفعة اللذان كانا يدرسان ، شئت ظروفي أن أقطع عن الدراسة في الصف الثامن بينما أستكملت شيرين تعليمها حتى بلغت الثانوية.

وظلت لحينها تلقاني وتحكي لي أسرارها وتفاصيل حياتها التعليمية والإجتماعية ، إلى أن جاء اليوم الذي قررت فيه أن أصرح أهلي وأدفعهم لكي يخطبوا لي ، وهنا حدثت الصدمة عندما جن جنون والدي الذي أرداني أرضاً بصفعة مدوية وأذلني بشتائم وإهانات ، قائلاً: أنسيت من أنت ومن هي أ تجهل أصلك أيها الحالم ، وظلت هذه الكلمة تلازمني لهذا اليوم وكانت دافعي الأكبر لأكون صاحب مالٍ وجاه.

-تلال كتخ الخضراء

يخضع أحمد صوت المذيع ويحادثني انظر إلى هذه التلال يا عماء أتذكرك كيف كانت من قبل عشرين سنة؟ يا لحرقة قلبي متى أضحت تلال كتخ الخضراء جرداء صخرية هكذا! وأنبعا صارت خطوط صرفٍ صحية ، تسألنا: أين نساء القرية اللواتي كنَّ ييسطنُ بضائعهنَّ هنا على هذا الطريق، أين أطفالهم اللذين كانوا يتسابقون في هذه الحقول حتى المساء ؟

يضحكان ضحكةً ساخرة يغزوها الألم والأسى ليقول لي أسعد تبدلات الأحوال ياعم.

قبل ٢٣ سنة / اللقاء الأخير-

بعد خلافي مع والدي تركت الدار ورحت أمكث عند خالي ، هناك قررت أني سأستعين به لخطبة محبوبتي ، ولكن قبل المضيّ قدماً أوقفني أمام دكان الخضري أخها الكبير شيرو الذي وضع خنجره القرشيين(الطلفة) الذي كان مشهوراً به وباسمه في عنقي وهددني أن لا أتواصل مع أخته أو سيجعلني نادماً. قررت لقاء شيرين في نفس اليوم مستغلاً حلقة الليل سرا عن أهلها رमित نافذتها بحجر صغير وهلمت إليّ مسرعةً ، قابلتها عند باب دارهم الخلفي تبكي وتنوح وتقول إذهب يا دجوار فأخي أكتشف علاقتنا وعارض حبناً وأبي مصرّ أن يزوجني لابن التاجر الغني من جنديرس ، إذهب ولا تجعلني سبباً لنيل حتفك.

لم تدعني أنطق بكلمةٍ واحدة أغلقت بابها في وجهي ورحلت دون عودة ، وفي قمة حيرتي ونيران الحقد تلتهم داخلي إنفجرت أمام دارهم بأني أحبها ، وفي سبيل ذلك سأحارب أهلي وأهلها والقرية والعرف وكل من سيعارض عشقي، لكنها جبانة بأسة لا تستحق مني مثقال ذرةٍ من العطاء.

يخرج أخويها شيرو وعبدو وينهالان علي بالصرب المبرح بالعصي والحجارة ، يأتي والدها فيما بعد ، يأمرهما بالإكتفاء ويوبخني ويطردي مثقلاً بدمائي ، إلى البراري بعيداً عن بيته.

الحاضر / الضابط العابس-

تهتز السيارة بنا ونقف فجأةً ، صوتٌ يخترق صفاءنا ويقطع ترانيم أغانيها اخرجو البطاقات حالاً ، أجدنا عند نقطة تفتيش لقوى الأمن الداخلي يخرج الشابين بطاقتيهما وأخرج بدوري جواز سفري وبطاقتي الألمانية ، لأحدث الشرطي بأني مغتربٌ وصل توأ ولم ألحق أن أجد نفسي بطاقة سورية بعد ، يتأملنا لثوانٍ ويلتفت بصمتٍ ماكر ليتهمس مع شاب يضع نظارةً شمسية وكل لباسه من الحذاء للقميص سوداء اللون ، وقد خمنت من مسدسه (الغلوب) ووقفته المتجبرة هناك أنه ضابطٌ ذو رتبةٍ عالية دون أن ينطق بحرف يشير إلي بإصبعه السبابية أن أنزل ، وما إن وطئت قدمي الأرض حتى لقيت خدي ملزقاً بسطح السيارة بعد أن قام أحد عناصر الأمن الملتزمين بتثيبي بغية ربط يداي ، ثم سحبي إلى غرفةٍ أشبه بزنازة في جزيرةٍ مهجورة وسط المحيط ، ساعة خشبية كبيرة مكسورة الزجاج دقات عقاربها عالية الصوت وكأنها موضوعةً بذلك المكان فقد لتسبب الذعر و القلق ، كرسيين واحدٌ خشبيّ عتيقٍ لأمثالي وأخرٌ جلدٍ برام لأمثال صاحب النظارة ، طاولة معدنية صدئة ومصباحٌ ليلفظ أنفاسه الأخيرة ويسأل الموت السريع من أذيد صوته وأضطراب ضوئه.

Maskeli güvenlik görevlilerinden biri benim ellerimi bağlamak için sıkıştırınca yanağımı arabanın tavanına bastırıldı. Okyanusun ortasındaki bir adada hapishane hücrelerine benzeyen bir odaya çekildim. Odada camı kırık büyük bir ahşap saat, akrep ve yelkovan yüksek sesle tik tak ediyor, sanki oraya sırf paniğe neden olmak için yerleştirilmiş gibi... İki sandalye, biri benim gibiler için eski ahşap, diğeri gözlüklü memur gibiler için deri, paslı metal bir masa, vızıltı sesi ve ışığın bozulması nedeniyle son nefesini veren, çabuk ölmeyi isteyen bir lamba var. İçeriye kalın sakallı, siyah elbiseli, çatık kaşlı bir genç adam giriyor, gözlüğünü masaya koyuyor ve göbük deliğimden gri saçlarımla tellerine kadar beni süzüyor. Zayıf bir sesle ve bariz bir kötü niyetle fısıldıyor: "Sen kimsin? Bana cevap verme fırsatı bırakmadan sorusunu bir başka soruyla ve bir dizi soruyla sürdürdü: Nereden geldin? Burada ne yapıyorsun? Ne zamandır seyahat ediyorsun? Ülkeye nasıl girdin? İki genç adamla ne işin var?" Sorularının sonunda beni kafa karışıklığından kurtaran, tüm sorularına cevap vermek için daha etkileşimli ve disiplinli hle getiren bir cümle söyledi: "Uydurmadan dürüst konuş yoksa kelimeleri kafandan zorla birer birer çıkarmak zorunda kalacağım."

Yirmi yıldan fazla bir süre önce bu ülkeden göçümü ve birkaç yıl Beyrut'a yerleşmemi, ardından Irak'a seyahatimi, Süleymaniye'de aylarca kaldığımı ve oradan Türkiye ve Yunanistan üzerinden Almanya'ya seyahatimi anlattım. Bu seyahatlerimin hepsi Suriye pasaportumda. Bu yaşa geldikten sonra geri dönmeye karar verdim çünkü yalnızdım, beni ilgilendiren her şeyden uzaktaydım, özellikle de iki yıl önce kız kardeşimin evlenmesi ve babamın vefatından sonra... Soruşturma yaklaşık bir saat sürdü ve giriş bilgilerim kontrol edilip eşyalarım ve evraklarım incelenene kadar bir saat daha gözaltında kaldım. O süreçte Esat ve Ahmed'in benim yanımdaki odada gözaltında tutulduğunu öğrendiğimde şaşırımdım. Sayın memurumuz gülümsedi ve şöyle dedi: "Geciktığımız için üzgünüz ama bunlar gerekli işlemlerdir, umarız sizi rahatsız etmemişizdir"

Neredeyse Almanya'dan Suriye sınırına kadar olan seyahat yolculuğumdan daha zor hale gelen yolculuğumuza devam ettik ve ben iki gençten özürlerimi tekrarladığımda Ahmed sonunda güldü ve bana, "Amca, bu yedinci gidişim. Yemin ederim en kısa ve en nazik olanıydı" Dudaklarımda şaşkın bir gülümseme belirdi ve bu ülkenin meselesi ve içindeki acıları tadan gençlerinin durumuna hayret ettim. Dakikalar geçti ve Ahmed arabasını iki yolun kesiştiği yere park ederek bana, "İşte ayrılıyorz amca, Allah'ın izniyle sizi buradan köyünüze bir arabanın götürmesi için çok beklemezsiniz, çünkü burası kalabalık bir yol." Onlara teşekkür ettim, benim yüzümden başlarına gelenlerden dolayı tekrar özür diledim ve o mütevazı, güler yüzlü genç olan Ahmed'in başına şapka koymakta ısrar ettim. Oturmaktan gevşeyen vücudumdaki kasları hareketlendirmek ve temiz hava solumak için dağ yolumda yürümeye devam ettim, iki gencin arabası karşı yola girdikten sonra kayboldu.

İdخال الشاب عابس الوجه صاحب اللحية الكثيفة والملبس الأسود ، يضع نظاراته على الطاولة ويقرأني قراءة خافتة من صرّة بطني لخصل شعري الأشيب بصوت خافت وبخبت صارخ يهيمس من أنت؟ دون أن يدع لي مجالاً للإجابة يلي سؤاله بسؤال ، فمجموعة من الأسئلة من أين قدمت؟ ما عمملك هنا؟ منذ متى سافرت؟ كيف دخلت البلد؟ ما صلتك بالشابين؟ بختام أسئلته قال جملة أخرجتني من وضع الحيرة والإستغراب وجعلتني أكثر تفاعلاً ومنضبطاً بالإجابة على جميع أسئلته ، ...تكلم بصدق دون أختلاق أو سأضطر أن أخرج الكلمات واحدة تلو الأخرى من رأسك بعد فتحه.

أخبرته عن هجرتي من بلدي هذا منذ أكثر من عشرين سنة وأستقراري في بيروت لبضع سنين ، ثم سفري للعراق حيث بقيت شهوراً في السليمانية ومنها سافرت إلى ألمانيا عبر تركيا واليونان ، وكل هذه التأشيرات موجودة على جواز سفري السوري ، وقد قررت العودة بعد بلوغي هذا السن وحيداً بعيداً عن كل مايمت لي بالصلة ، خاصة بعد زواج أختي ووفاة والدي من سنتين.

أستمرّ التحقيق لما يقارب الساعة وظللت محتجزاً عندهم مقربة ساعةٍ أخرى حتى تم تدقيق بيانات دخولي وفحص حوائجي وأوراقِي ، لأتفاجئ بأنّ أسعد وأحمد كانا محتجزين طيلة تلك الفترة في غرفةٍ مجاورة لغرفتي ، بيتسم ضابطنا العزيز ليقول : نأسف على تأخيركم لكن هذه إجراءات لا بد منها نأمل أن لا تكون قد أزعجناكم يارفاق.

متأكد أنّك لم تزعجني أيها الوقح اللعين قلت في سري وهزرت رأسي بالإنكار ،

أكلنا دربنا الذي يكاد يصبح أصعب من رحلة سفري من ألمانيا وصولاً للحدود السورية ، ومع تكراري للإعتذار من الشابين ضحك أحمد أخيراً قائلاً: يا عم هذه المرة السابعة التي يُحقّق فيها معي وأقسم أنها كانت أقصر واحدة وأكثرها لطفاً ، إرتسمت على شفّتي بسمّة حائرة وأنا بدهشةٍ من أمر هذا البلد وحال شبابها الذين يذوقون مرّ الويلات في كنفها

تمضي الدقائق ويركن أحمد سيارته عند مفترق طريقي قائلاً: هنا نفترق بإعماه إن شاء الله لن تنتظر طويلاً قبل أن تقلق سيارةً من هنا لقريتك فهذه طريقٌ مزدحمة.

شكرتهما وكررت إعتذاري عما جرى معهما بسببي وأصريت أن أضع قبعتي على رأس أحمد ذاك الشاب المتواضع صاحب الوجه الضحوك ، أكملت في طريقي الجبلي مشياً كي أحرك عضلات جسدي المتراخية من القعود وأستنشق هواءاً منعشاً ،وبعدت سيارة الشابين بعد أن دخلا في الطريق الأخرى.

قبل ٣٣ سنة / حافلة القرية.

يوماً بارد والصقيع يغطي كل الأرجاء حتى الحقول الخضراء تلونت بالأبيض ، تضع شيرين ابنة الصف الرابع يديها في جيوب معطفها وتخرجهما لتفركهما ببعض وتنفخ عليهما سائلة الدفع ، تكرر المحاولات وتعطس عطساتٍ صغيرة ليسيل مخاض أنفها أيضاً ، وأنا أقف بجانبها أضحك تارةً وأمازحها تارةً أخرى لأطمئننها أخيراً أنّ الحافلة على وشك الوصول ، وكأنّ مصائب المسكينة لا تكفي حتى بدأ المطر بالهطول وأشدّت الرياح وتعالّت أصوات الصواعق والرعود ، هنا بدأت صغيرتي بالبكاء لأنزع معطفي سريعاً دون تفكير وأعطيتها به وأعمرها بحجمها الصغير بين زراعياً الطويلين ... لا تبكي يا شيرينتي أنت في مأمن بين أضلعي رددت في سري.

كانت أول مرة يدقّ فيها قلب هذا الفتى الصغير بتلك السرعة والغليان وتشتعل نيراناً في جسده كأنّه لهيب جمير من الداخل وكومة ثلج من الخارج ، وصلت الحافلة أخيراً وركبنا راجعين للقرية إلا أنّ فتاتي ظلت ملاصقة بي دون أن أدرك أنها قد غفت على كتفي بعد فترةٍ وجيزة من إنطلاق المركبة بنا

في ذاك المفروق وبتلك الحافلة بحجمها الصغير وساقيا النحيلتين بدأت قصتنا الغرامية الكبرى.

33 Yıl Önce / Köy Otobüsü:

Soğuk bir gün ve don her şeyi kaplıyor, yeşil tarlalar bile beyaza boyanmış. Dördüncü sınıf öğrencisi Şirin, ellerini paltosunun ceplerine sokup çıkarıyor ve ellerini birbirine sürtüp üfleterek sıcaklık katıyor. Bu girişimleri tekrarlıyor, bunu takip eden küçük hapşırıklar ve burnu da akıyor. Yanında dururken bazen gülüyorum, bazen de onunla şakalaşıyorum ve sonunda otobüsün gelmek üzere olduğunu söyleyerek kendini iyi hissetmesini istedim. Zavallı kızın talihsizlikleri yetmezmiş gibi yağmur yağmaya başladı, rüzgar şiddetlendi, şimşek ve gök gürültüsü sesleri yükseldi. Sonra küçük Şirin ağlamaya başladı, ben de hiç düşünmeden hızla paltomu çıkardım, üzerini bir örttüm ve onu ne kadar küçük olursa olsun, uzun kollarımın arasına aldım... "Ağlama Şirinciğim kaburgalarımda güvendesin" diye yanıtladım.

Bu genç çocuğun kalbi ilk defa bu kadar hızlı, kaynayan bir şekilde çarpıyordu ve sanki içi kor alevi, dışı ise kar yağını gibi vücudunda ateş yanıyordu. Sonunda otobüs geldi ve köye geri döndük. Şirin omzumda uyuyakaldığını fark etmeden yola devam ettik. O kavşakta, o küçük otobüste ve benim sıksa bacaklarımla büyük aşk hikayemiz başladı.

Şişman ve Formda:

Yem kamyonu arkamda korna çaldı. Direksiyonun arkasında şişman, kaşlarını çatmış, saçları dağınık bir adam vardı ve onun yanında yaşlı bir kadın ve küçük bir çocuk vardı. Sürücü alaycı bir sesle bana "Ayağa kalk yabancı. Belki Rabbim bize seni menziline ulaştırma sadakasını verir" dedi. Ona hayretle teşekkür ettim. Dar bir sandalyede oturup ön tarafı duman bulutuna çeviren sigarasının dumanını içime çekmektense, malların ve yemlerin yanında arkada gitmeyi tercih ettim. İlerlemeye devam ettik ve dimdik sırtlı, zarif bir kadın kırmızı mendiliyle durmamızı işaret etti. Çıplak bacakları dışında vücudunun her yerini kaplayan, alt kısmı açık beyaz bir elbise giyiyordu. Göz kalemine büyüleyici bir ışıltı veren mavi bir duvak takıyordu, başını arabanın camına uzattı ve acı veren bir kahkahayla sürücüyü selamladı. Gülüşü bana işinin mahiyetini ve yüzünü gizleyen peçesinin sırrını açıklıyordu. Beni şaşkırtan ve daha da güldüren şey, şoförün yaşlı kadını ve oğlunu arkaya göndermesiydi. Sonunu göremediğim yolumuza devam ettik.

Sonunda vardım, sahibine durmasını söylemek için arabanın tavanına vurdum, o da öfkeyle bana bağırdı: "Çabuk dışarı çık ve beni rahatsız etme." Aşağıya atlayıp selam verdim ve devam etmesini işaret ettim, toprak yoldan köy mezarlıklarına gideceğim yayla bahçelerine ulaşmıştım.

السمن والرشيقة

سيارة نقل الأعلاف تطلق صوت بوقها من ورائي رجل سمين عبوس الوجه بشعر أشعث خلف المقود وبجانبه امرأة مسنة وطفل صغير ، بصوتٍ ساخر يقول السائق: إصعد أيها الغريب عسى يهينا الرب صدقة نقلك ، شكرته بإستغراب وفضلت أن أركب في الخلف بجانب البضائع والأعلاف على أن أجلس على كرسي ضيق وأستنشق دخان سيجارته التي حولت المقدمة لسحابة دخانية.

مضينا بالصعود وإذ أن امرأة رشيقة مستقيمة الظهر تشير بمنديلي أحمر طالبة الصعود ، كانت تلبس فستاناً أبيضاً ذا فتحة من الأسفل منقشاً بالأزرق ، يغطي كل أجزاء جسدها بإستثناء ساقها العاريتين حتى الفخذين واضحة خماراً أزرق يضفي على كحلة عينها بريفاً ساحراً ، ادخلت رأسها في شبك السيارة وبضحكة إغراءٍ لاسعة ألقمت السلام على السائق... إزيك يادعبول.

ضحكتها أوضحت لي طبيعة عملها وسر خمارها الذي يخفي وجهها ، وما أدهشني و أضحكتني بالأكثر قيام السائق بطرد المسنة وابنها إلي في الخلف.

إستكملنا طريقنا الذي لا أراه ينتهي. أصل أخيراً ، طرقت سطح السيارة أذن صاحبها بالوقوف الذي صرخ بي غاضباً إنزل بسرعة ولا تشغلني بك.

قفزت هابطاً وحييته مشيراً له بالمضي ، كنت قد وصلت إلى بساتين المرتفعة التي سأسلك منها طريقاً ترائياً إلى مقابر القرية.

مقبرة المرتفعة

هذه مقبرة عائلتي يرقد فيها أجدادي وأغلب أحبتي من الجيل السابق ، كان آخر المنضمين لهم أبي الذي توفي بعد صراعٍ طويل مع مرض السكر... السلام عليكم جميعاً ورحمة الله وغفرانه تنير مسانكتكم هذه وهكذا بعد قراءتي الفاتحة على أرواح أحبتي هأنأ أفق عند القبر الذي قطعت كل هذه المسافة لأجله ، إنها شيرين

توفيت شيرين من فترة وجيزة بعد أن إنهارت عمارتهم بفعل الزلزال الذي ضرب المنطقة في السادس من شباط ، رفقة زوجها وابنها تاركة خلفها ابنة صغيرة بعمر الثامنة اسمتها بمحض الصدفة آفين وهو نفس الاسم الذي إتفقنا أن نسمي ابنتنا به لست أعلم جيداً لما أنا هنا وما الذي دفعني لكل هذا العناء ، هل أستحققت أن تتعيني هكذا حتى بعد وفاتك أم أنه كان السبيل الوحيد كي آتي وأرى معاناة أهل بلدي وأوجاعهم؟

أم هل السبب رغبتني بلقاء آفين وتبنيها إن أمكن؟ ، وهل سيغنييني لقاءها فجع فراقك؟ لست أدري

أظنني بحاجة لتفكيرٍ عميق وبكاءٍ طويل ولا يخطر ببالي مكان أفضل من شجرة التوت الحبيبة

Al-Murtafia Mezarlığı:

Burası ailemin mezarlığı, büyükannem, büyükbabam ve önceki kuşaktan pek çok sevdiğim yattığı yer. Bunlara en son katılan, uzun bir diyabet hastalığıyla mücadele ettikten sonra ölen babamdı... Hepinize selam olsun, Allah'tan rahmet diliyorum. Rahmet ve mağfiret bu evlerinizi aydınlatsın. İşte, sevdiğim ruhu için Fatıha okuduktan sonra, uğruna bu kadar yol kat ettiğim kabrin başında duruyorum, Şirin.

Şirin, 6 Şubat'ta bölgede meydana gelen deprem nedeniyle evlerinin çökmesi üzerine eşi ve oğluyla birlikte hayatını kaybetti ve arkasında tesadüfen Avin adını verdiği sekiz yaşındaki küçük kızını bıraktı. kızımıza isim koyma konusunda anlaştık. Neden burada olduğumu ve bana bu kadar belaya neyin sebep olduğunu pek bilmiyorum. Öldükten sonra bile beni bu kadar yormayı hak ettin mi, yoksa gelip ülkemdeki insanların acısını görmemin tek yolu bu muydu? Ya Avin'le tanışıp mümkünse onu evlat edinmek istediğim için mi? Onunla tanışmak senden ayrılmanın acısını hafifletmemi sağlayacak mı? Bilmiyorum. Sanırım derin düşünüp uzun uzun ağlamam gerekiyor ve sevgili dut ağacından daha güzel bir yer düşünmüyorum. Sevgili dut ağacı.

Yağmalanan Dut Ağacı:

Hajiko köyünün kuyusu buraya çok uzak değil, o yüzden kendimi yürümeye devam etmeye zorlayacağım ki, kutlu ağacımın gölgesinde uzun ve rahatça oturup keyfimi çıkararak tatlı su çekebileyim ve içeyim.

...Kovulmuş şeytanın şerrinden Allah'a sığınırım! Bismillahirrahmanirrahim! Nerede!Dutum nerede? Benim mübarek ağacım nerede? Yapraklar nereye dağılmış? Burayı dolduran insanlar nerede?Sadık kalemi yerle bir ettiler, asil sığınağımı yağmaladılar, dinlenme yerimi yağmaladılar, hafızamın kutusunu mahvetttiler, ağacın üzerine tüm şiirlerimi ve tüm sevdiğim mektuplarını kazıdığım dutumu kırdılar ve onun dallarında sevginin ve iyiliğin tüm melodileriyle çalan şarkılarımız...

Tüm insanları bir araya getiren, onlara tatlı ve sıcaklığı bir tat veren meyve, bugün sanki hiç var olmamış gibi ortadan kaybolmuş.

Bir de ne göreyim! (kuyu suyu içmeye uygun değildir, lütfen dikkatli olun), merhum dut ile aynı yere bir sopayla tabela asıldı. Kafir diasporasının ülkesinden, aldatıcı teknolojinin ve sözde özgürlüğün ülkesinden, iyilik ve bereket ülkesine, sevgi ve merhametin doğduğu yere, dinlerin beşiğine ve bilimin mabetlerine dönüyorum.

شجرة التوت المنهوبة

لا يبعد بئر قرية حبيكو كثيراً عن هنا لذا سأرغم نفسي على المضي مشياً كي أتهنى بقعدةٍ طويلة وراحةٍ غنيمة في ظل شجرتي المباركة ، أستسقي منها ماءً زلالاً .

...أعوذ بالله من إبليس اللعين بسم الله ربي ، أين! أين توتي؟ أين شجرتي المباركة؟ أين أوراقها المتناثرة في الأرجاء؟ أين الخلائق اللذين كانوا يملؤون المكان؟

...قد إقتلعوا حصني الأمين ، نهبوا ملجأي الكريم أفسدوا مكان لهوي إقتحموا صندوق ذاكرتي ، توتتي التي كنت قد نقشت عليها كل أشعاري وأحرف جميع أحبائي، وتغنيت فوق أغصانها بكل ألحان الغرام والحب والإحسان.

التوتة التي جمعت شمل الناس كلهم وأذاقتهم حلو الطعم وطيب الفؤاد ، إختفت اليوم كأنها لم تكن بأي زمان.

وكي أزيدكم من الشعر بيتاً (مياه البئر غير صالحة للشرب يرجى أخذ الحيطه والحذر) ، لافتة معلقة على عصا بنفس مكان توتي الفقيدة.

أنا العائد من بلاد المهجر الكافر أرض التكنولوجيا الخداعة والحرية المزعومة إلى بلاد الخير والبركة منبت المحبة والمرحمة ، مهد الديانات ومناجم العلوم.

شجرة التوت المنهوبة

لا يبعد بئر قرية حبيكو كثيراً عن هنا لذا سأرغم نفسي على المضي مشياً كي أتهنى بقعدةٍ طويلة وراحةٍ غنيمة في ظل شجرتي المباركة ، أستسقي منها ماءً زلالاً .

أعوذ بالله من إبليس اللعين بسم الله ربي ، أين! أين توتي؟ أين... شجرتي المباركة؟ أين أوراقها المتناثرة في الأرجاء؟ أين الخلائق اللذين كانوا يملؤون المكان؟

قد إقتلعوا حصني الأمين ، نهبوا ملجأي الكريم أفسدوا مكان لهوي... إقتحموا صندوق ذاكرتي ، توتتي التي كنت قد نقشت عليها كل أشعاري وأحرف جميع أحبائي، وتغنيت فوق أغصانها بكل ألحان الغرام والحب والإحسان.

التوتة التي جمعت شمل الناس كلهم وأذاقتهم حلو الطعم وطيب الفؤاد ، إختفت اليوم كأنها لم تكن بأي زمان.

وكي أزيدكم من الشعر بيتاً (مياه البئر غير صالحة للشرب يرجى أخذ الحيطه والحذر) ، لافتة معلقة على عصا بنفس مكان توتي الفقيدة.

أنا العائد من بلاد المهجر الكافر أرض التكنولوجيا الخداعة والحرية المزعومة إلى بلاد الخير والبركة منبت المحبة والمرحمة ، مهد الديانات ومناجم العلوم.

Baraa El Seyd El Hasan

Fakir Adam

Yoksul bir adam bir kadınla evlendi ve bir çocukları oldu. Adam, hayatta kalma şansını aramak için seyahate çıkmaya karar verdi. Adam, karısıyla yirmi yıl boyunca gurbete konusunda anlaşmıştı. Eğer anlaşmışları zamandan bir gün dahi fazla kalırsa kadın özgür ve serbest olacak, istediğini yapabilecekti. Karısı bu konuda söz verdi ve adam yola çıktı. Henüz bir aylık bile olmayan çocuğunu ve karısını geride bıraktı. Adam, bir ülkede buğday değirmeninde çalışmaya başladı, iyi bir adamın yanında iş buldu. Değirmen sahibi, adamın çalışkanlığına hayran kaldı. Yirmi yılın sonunda adam, değirmen sahibine şöyle dedi: "Eve dönmeye karar verdim çünkü karım bana yirmi yıl bekleyeceğine söz verdi. Ne olup bittiğini görmek istiyorum." Değirmen sahibi ona: "Bir yıl daha çalış, lütfen, seni oğlum gibi gördüm, buna alıştım." Adam dedi ki: "Ben yapamam, vatanı özledim, geri dönme vakti geldi, o ailesiyle buluşmayı istedi." Değirmen sahibi adamı üç altın sikke verdi ve dedi ki: "İşte sahip olduğum her şey, al, senin olsun." Adam üç altın sikkeyi aldı ve köyüne doğru yola çıktı. Köyüne doğru ilerlerken, üç kişiye denk geldi. İki gençti, üçüncüsü yaşlı bir adamdı. Tanıştılar ve sohbet etmeye başladılar, ama yaşlı adam hiçbir kelimeyle konuşmadı, sadece kuşlara bakarak gülümsüyordu. Adam sordu: "Bu yaşlı adam kim?" Gençler cevapladı: "Bu bizim babamız." Adam sordu: "Neden böyle gülümsüyor?" Gençler şöyle cevapladı: "Kuşların dilini biliyor ve eğlenceli ve neşeli sohbetlerini dinliyor." Adam sordu: "Neden hiç konuşmuyor?" Gençler şöyle cevapladı: "Çünkü her kelimesinin maddi bir değeri var." Adam sordu: "Ne kadar alır?" Gençler şöyle cevapladı: "Her cümle için bir altın sikke alır." Adam kendi içinde düşündü: "Ben zaten fakir bir adamım zaten ne olacak, bu sakallı adama bir altın sikke verip ne söyleyeceğini dinleyeyim" Adam cebinden bir altın sikke çıkardı ve yaşlı adama uzattı. Yaşlı adam dedi ki: "Fırtınalı suya girme, sonra sessizleşti." Ve yolculuklarına devam ettiler. Adam kendi içinde düşündü: "Bu eski adam kuşların dilini biliyor ve birkaç kelime karşılığında bir altın sikke alıyor. Acaba ikinci sikkeyi ona verirsem bana ne söyler?" Ve ikinci sikkeyi çıkardı ve yaşlı adama verdi. Yaşlı adam dedi ki: "Kuşların ne konuştuğunu duymak için uçarken, git ve ne olup bittiğini öğren." Sessizleşti ve yolculuklarına devam ettiler. Adam kendi içinde düşündü: "Kaç kez kartalların uçtuğunu gördüm ve ne olduğunu öğrenmek için hiç merak etmedim. Bu yaşlı adamı üçüncü sikkeyi vereceğim.

رجل فقير

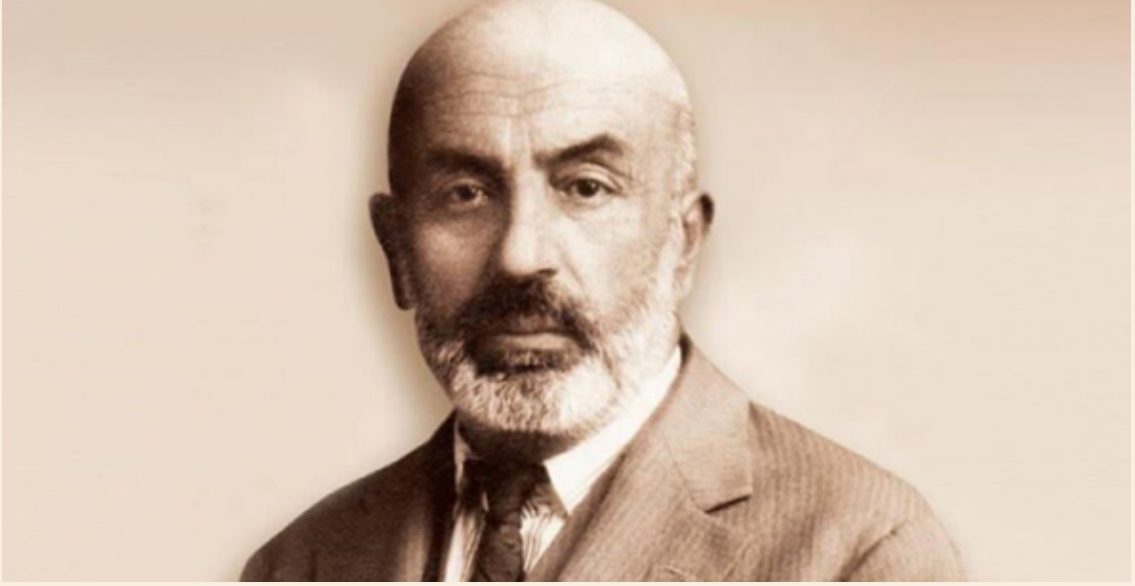
رجل فقير تزوج من امرأة وأنجبا طفلاً.. فقرر الرجل السفر لطلب العيش
فاتفق مع امرأته على عشرين عاماً من السفر وإذا تأخر يوماً واحداً
... فإن المرأة حرة طليقة تفعل ما تشاء
وعدته زوجته بذلك وسافر وترك امرأته وولده الذي لم يبلغ شهراً
واحداً. سافر إلى إحدى البلدان حيث عمل في طاحونة قمح عند رجل
خيروسر منه صاحب الطاحونة لنشاطه
بعد عشرين عاماً قال لصاحب الطاحونة، لقد قررت العودة إلى
البيت لأن امرأتى وعدتني بأن تنتظرنى عشرين عاماً وأريد أن أرى
ما الذي جرى معها قال له صاحب الطاحونة: اعمل عندي عاماً
آخر أرجوك. لقد اعتدت عليك كما يعتاد الأب على ابنه. قال الرجل:
لا أستطيع لقد طلبت الدار أهلها وحان الوقت كي أعود فقد مضى
على غيابي عشرون سنة وان لم أعد إلى البيت هذا العام فإن زوجتى
ستتركه. فأعطاه صاحب الطاحونة ثلاث قطع ذهبية وقال له: هذا
كل ما أملك خذها فإنها ليست بكثيرة عليك. أخذ الرجل القطع
الذهبية الثلاث واتجه نحو قريته و في طريقه إلى القرية لحق به ثلاثة
من المارة، كان إثنان من الشباب والثالث رجل عجوز تعارفوا وبدأوا
بالحديث بينما كان الرجل العجوز صامتاً لم يتكلم ولو بكلمة بل كان
ينظر إلى العصافير ويضحك. فسأل الرجل: من هذا الرجل العجوز؟
أحد الشباب: إنه والدنا
الرجل: لماذا يضحك هكذا؟
الشباب: إنه يعرف لغة الطيور وينصت إلى نقاشها المسلي
والممتع
الرجل: لماذا لا يتكلم أبداً؟
الشباب: لأن كل كلمة من كلامه لها قيمة نقدية
الرجل: وكم يأخذ؟
الشباب: على كل جملة يأخذ قطعة ذهبية واحدة
قال الرجل في نفسه: إننى إنسان فقير هل سأصبح فقيراً أكثر إذا
أعطيت هذا العجوز أبو اللحية قطعة ذهبية واحدة
كفاني أسمع ما يقول وأخرج من جيبه قطعة ذهبية ومددها إلى
العجوز
فقال العجوز
لا تدخل في النهر العاصف... ثم صمت. وتابعوا مسيرتهم فقال
الرجل في نفسه
عجوز فظيع يعرف لغة الطيور ومقابل كلمتين أو ثلاثة يأخذ قطعة
ذهبية

Ve üçüncü kez cebine uzandı ve son sikkeyi kaparak yaşlı adama verdi. Yaşlı adam altın sikkeyi aldı ve dedi ki: "Herhangi bir şey yapmadan önce kafanda beş yirmi kadar say." Sessizleşti ve herkes yollarına devam ettiler. Adam köyüne geri döndü. Yolda bir nehrin kenarına vardı. Nehir delice akıyordu, sular ağaçları ve dalları sürüklüyordu. Adam, yaşlı adamın verdiği ilk tavsiyeyi hatırladı ve nehir içine girmeye cesaret edemedi. Nehir kenarına oturdu, çantasından ekmeği çıkarıp yemeye başladı. Bu sırada bir ses duydu ve başını çevirince bir şövalye ve beyaz bir at gördü. Şövalye şöyle dedi: "Neden nehrin üzerinden geçmiyorsun?" Adam şöyle cevap verdi: "Bu delice akan nehrin üstünden geçemem." Şövalye ona şöyle dedi: "Bak, ben nasıl bu basit nehirde geçeceğim." At nehrin içine girdiğinde, akıntı şövalyeyi birlikte sürükledi. Karşılaştıkları yerde hortumlar onları döndürdü ve şövalye suda boğuldu. Ancak at, suya indiği noktadan devam ederek yüzüyordu. Adam atı yakaladı, üzerine bindi ve geçmek için bir köprü aramaya başladı. Bir köprü bulduğunda, karşı kıyıya geçti ve köyüne doğru yola çıktı. Köyüne doğru ilerlerken, yoğun çalılıkların yakınında üç büyük kartal gördü. Adam kendi içinde düşündü: "Burada ne olduğunu görmek istiyorum." Atından indi ve ağaçların arasında kayboldu ve üç ceset gördü. Cesetlerin yanında bir deri çanta vardı. Çantayı açtığı anda içinde altın paralarla dolu olduğunu gördü. Cesetler soyguncularındı. Geceleri bir yolcu soydular, ardından paylaşmak için buraya geldiler. Ancak anlaşmazlık yaşadılar ve birbirlerini silahlarla öldürdüler. Adam paraları aldı ve yanına bir tane silah koydu, sonra yürüyüşüne devam etti. Akşam olduktan sonra adam köyüne vardı. Evine giden kapıyı açtı ve iç avluya vardı. Kendi içinde düşündü: "Karımın ne yaptığını görmek için pencereden bakacağım." Pencere açıldı ve oda aydınlatılmıştı. Odanın ortasında bir masa vardı ve üzeri yemeklerle doluydu. Masanın başında karısı oturuyordu ve yanında tanımadığı bir adam vardı. Adam pencereden içeri baktığında, adamın sırtı pencereye dönük gibiydi. Adam dehşetle ürperdi ve kendi içinde şöyle dedi: "Sen ihanet ettin bana! Başka biriyle evlenmeyeceğine yemin etmiştin ve geri dönene kadar beni bekleyecektin. Ve şimdi beni aldattın ve başka bir adamla yaşıyorsun!" Adam silahını kavradı ve içeri doğrulttu, ama yaşlı adamın üçüncü tavsiyesini hatırladı, yirmi beşe kadar saymalıydı. Adam kendi içinde şöyle düşündü: "Yirmi beşe kadar sayacağım ve sonra ateş edeceğim." Ve saymaya başladı: bir... iki... üç... dört... beş. Bu sırada genç adam karısıyla konuşuyordu ve şunları söylüyordu: "Anneciğim, yarın bu geniş dünyada babamı aramak için gideceğim. O olmadan yaşamak ne kadar zor, annesine sordu: "Babamın gitmesinden sonra kaç yıl geçti?" Annesi şöyle dedi: "Yirmi yıl, oğlum." Sonra ekledi: "Baban senin sadece bir aylıkken gitti." Adam pişman oldu ve kendi içinde şöyle dedi: "Eğer yirmi beş kadar saymasaydım, büyük bir hata yapardım ve sonsuza kadar acı çekerdim." Ve pencereden şöyle bağırdı: "Ey oğlum, ey karım, dışarı çıkın ve beklediğiniz misafiri karşılayın." Buradaki bilgelik şudur: Hikaye gerçek olabilir veya tamamen hayal ürünü olabilir, ama önemli olan istediğimiz şeyi yapmadan önce düşünmemizdir, böylece sonunda pişman olmayız.

يا ترى ماذا سيقول لي لو أعطيته القطعة الثانية؟
ومرة أخرى تسللت يده إلى جيبه وأخرج القطعة الذهبية الثانية وأعطاهها
للعجوز قال العجوز
في الوقت الذي ترى فيه نسوراً تحوم اذهب واعرف ما الذي يجري ثم
صمت العجوز وتابعوا مسيرتهم. وقال الرجل في نفسه: اسمعوا إلى ماذا
يقول! كم من مرة رأيت نسوراً تحوم ولم أتوقف ولو لمرة لأعرف ما
المشكلة! سأعطي هذا العجوز القطعة الثالثة أيضاً. بهذه القطعة وبدونها
ستسير الأحوال. وللمرة الثالثة تسللت يده إلى جيبه ألقى القبض على
القطعة الأخيرة وأعطاها للعجوز. أخذ العجوز القطعة الذهبية وقال
قبل أن تقدم على فعل أي شيء عد في عقلك حتى خمسة وعشرون
ثم صمت العجوز وتابعوا الجميع المسير ثم ودعوا بعضهم وافترقوا وعاد
العامل إلى قريته. وفي الطريق وصل إلى حافة نهر وكان النهر يعصف
ويسحب في تياره الأغصان والأشجار. فتذكر الرجل أول نصيحة أعطاهها
العجوز له ولم يحاول دخول النهر. جلس على ضفة النهر وأخرج من
حقيبته خبزاً وبدأ يأكل، وفي هذه اللحظات سمع صوتاً، وما التفت حتى
رأى فارساً وحصاناً أبيض
قال الفارس: لماذا لا تعبر النهر؟
قال الرجل: لا أستطيع أن أعبر هذا النهر الهائج
فقال له الفارس: انظر إلى كيف سأعبر هذا النهر البسيط
وما أن دخل الحصان النهر حتى جرفه التيار مع فارسه، كانت الدوامات
تدور بهم وعرق الفارس، أما الحصان فقد تابع السباحة من حيث نزل.
أمسك الرجل الحصان وركبه وبدأ البحث عن جسر للعبور
وعندما وجده عبر إلى الضفة المقابلة ثم أتجه نحو قريته وعندما كان يمر
بالقرب من الشجيرات الكثيفة رأى ثلاثة نسور كبيرة تحوم
قال الرجل في نفسه: سأرى ماذا هناك
نزل عن الحصان واختفى بين الأشجار وهناك رأى ثلاث جثث هامدة
وبالقرب من الجثث حقيبة من الجلد وعندما فتحها كان مليئة بالقطع
الذهبية. كانت الجثث لقطع طرق سرقوا أثناء الليل أحد المارة ثم جاؤوا
إلى هنا ليتفاسموا الغنيمة فيما بينهم ولكنهم اختلفوا في الأمر وقتلوا
بعضهم بعضاً بالمسدسات. أخذ الرجل النقود ووضع على جنبه أحد
المسدسات وتابع سيره. وفي المساء وصل إلى بيته. فتح الباب الخارجي
ووصل إلى ساحة الدار وقال في نفسه: سأنظر من الشباك لأرى ماذا
تفعل زوجتي. كان الشباك مفتوحاً والغرفة مضاءة نظر من الشباك فرأى
طاولة وسط الغرفة وقد غطتها المأكولات وجلس إليها إثنان الزوجة و
رجل لم يعرفه
وكان ظهره للشباك! فارتعد من هول المفاجأة وقال في نفسه: أيتها
الخائنة لقد أقسمت لي بأن لا تتزوجي غيري وتنتظريني حتى أعود والآن
!!! تعيشين في بيتي وتخونيني مع رجل آخر
أمسك على قبضة مسدسه وصوبه داخل البيت ولكنه تذكر نصيحة
العجوز الثالثة بأن يعد حتى خمسة وعشرين قال الرجل في نفسه: سأعد
حتى خمسة وعشرين وبعد ذلك سأطلق النار. وبدأ بالعد واحد... إثنان..
ثلاثة... أربعة... خمسة... وفي هذه الأثناء كان الفتى يتحدث مع الزوجة
ويقول: يا والدتي سأذهب غداً في هذا العالم الواسع لأبحث عن والدي
كم من صعب أن أعيش بدونه يا أمي ثم سأل: كم سنة مرت على ذهابه؟
قالت الأم: عشرون سنة يا ولدي ثم أضافت: عندما سافر أبوك كان
عمرك شهراً واحداً فقط
ندم الرجل وقال في نفسه: لو لم أعد حتى خمسة وعشرون لعملت
مصيبة و لتعذبت عليها أبد الدهر وصاح من الشباك: يا ولدي يا زوجتي
...أخرجوا واستقبلوا الضيف الذي طالما انتظرتموه
الحكمة هنا

قد تكون القصة حقيقية أو من محض الخيال لكن المهم هو أن
علينا أن نفكر قبل عمل أي شيء نريده لكي لا نندم في النهاية.

Mehmet Akif Ersoy

Mehmet Akif Ersoy, İstiklal Marşı'nın güftekarı, şair ve yazar.

Mehmet Akif Ersoy, 20 Aralık 1873 tarihinde İstanbul'da dünyaya geldi. Babası Fatih Medresesi müderrislerinden Mehmet Tahir Efendi, Osmanlı Devleti'ne bağlı Arnavutluk'un İpek kazasına bağlı Şuşise Köyü'nden İstanbul'a geldi. Annesi Emine Cemile Hanım ise Buharalı Mehmet Efendi'nin kızı olarak Samsun'da doğdu. Mehmet Tahir Efendi, ona ebced hesabıyla doğduğu sene olan 1290'a karşılık gelen Rağif ismini vermişse de, çevresi tarafından Akif olarak çağırıldı.

Akif dışında bir de Nuriye adında bir kızları bulunuyordu.

Mehmet Akif, İstanbul'da Fatih'in Sarıgül semtinin Nasuh Mahallesi'nde dünyaya geldi. Çocukluğu Osmanlı Devleti'nin "hasta adam" olarak nitelendirildiği döneme denk geldi. 1878 senesinde, Akif 4 yaşındayken Fatih'de Emir Buhari Mahalle Mektebi'nde eğitime başladı.

Burada iki sene eğitim gördükten sonra Fatih İbtidaisi'ne geçti. Aynı sene babasından Arapça öğrenmeye başladı. Babasının yazın Emin Paşa'nın çocuklarına ders vermesi sebebiyle Emin Paşa'nın çocukları ile arkadaşlık kurdu.

1882 senesinde ilköğretimini tamamlayarak Fatih Merkez Rüştiyesi'ne başladı. Ayrıca Fatih Camii'nde Esad Dede'nin İran Edebiyatı derslerine katılıyordu. Lise eğitimine Mülkiye'nin İdadi bölümünde başladıktan sonra yüksek kısmına geçti. Kısa bir süre sonra evlerinin yanması ve babasının vefatı sebebiyle okula devam edemeyip sivil veterinerlik okulu olan Baytar Mektebi'ne geçti. Şiirle ilgisi bu dönemde başlayan Mehmet Akif, ilk şiirlerini bu dönemde yazmaya başladı.

22 Aralık 1893 tarihinde birincilikle mezun olan Akif, daha sonra Orman ve Ma'adin ve Ziraat Nezare'Baytar Müfettiş Muavini olarak tayin edildi.

1895 senesinde ilk eseri olan 7 beyitlik gazeli "Kur'an'a Hitab", Servet-i Fünun Gazetesi'nde yayınlandı. 4 sene boyunca Rumeli, Anadolu ve Arabistan'da görev yaptı. Bu seyahatler Mehmet Akif'in düşünce ve yazın hayatını çok etkiledi.

1 Eylül 1898 tarihinde 25 yaşındayken Tophane-i Amire veznedarı Mehmet Emin Bey'in kızı İsmet Hanım ile evlendi. Aynı yıllarda Maarif Dergisi'nde ve Resimli Gazete'de şiirleri ve Arapça, Farsça ve Fransızca'dan yaptığı çevirileri yayınlandı.

1906 senesinde Halkalı Ziraat Mektebi'ne Kitabet-i Resmîye Muallimi ve 1907'de Çiftlik Makinist Okulu'na Türkçe öğretmeni olarak atandı. Ardından bir yıl sonra II. Meşrutiyet'in ilan edildiği dönem İstanbul'da Umur-i Baytariye Dairesi Müdür Muaviniği'ne getirildi. 1908-1910 yılları arasında "Sırat'ı Müstakim" dergisinde yazdığı dönem en ünlü şiirleri "Küfe" ve "Seyfi Baba" yayınlandı.

Kısa bir süre sonra Darülfünun Edebiyat-ı Umumiye müderrisliğine tayin edilen Mehmet Akif, uzun süre bu kadroda kaldı. 1913 senesinde İttihat ve Terakki Cemiyeti'ne girdi. I. Dünya Savaşı sırasında bu cemiyete bağlı bir örgüt olan Teşkilat-ı Mahsusa aracılığıyla Almanya'daki Müslüman tutsakların durumunu incelemek üzere Berlin'e gönderildi. Ardından Arabistan ve Lübnan'a giden Akif, burada batı-doğu ayrımına şahit oldu. İstanbul'a döndükten sonra Darül-Hikmet-i İslamiye'nin başkatipliğine atandı. Miili Mütareke döneminde kurtuluş hareketine destek verdi. Balıkesir'de yaptığı konuşmadan dolayı İstanbul'daki görevinden alındı. Ankara Hükümeti'nin kurulmasından sonra Burdur Milletvekili olarak meclise girdi.

O sırada Maarif Vekili Hamdullah Suphi'nin desteği ile İstiklal Marşı için açılan yarışmaya giren Mehmet Akif Ersoy, 724 şiir arasından yarışmayı kazandı. 18 Mart 1921'de kabul edilen şiir, 1924 senesinde Osman Zeki Üngör tarafından bestelenerek "Türkiye Cumhuriyeti'nin Milli Marşı" olarak ilan edildi. Mehmet Akif Ersoy yarışmadan kazandığı 500 lirayı kabul etmeyerek Türk Ordusu'na armağan etti.

Sakarya Zaferi'nden sonra İstanbul'a gelse de İslami uyanışçı düşünürlerden olan Mehmet Akif Ersoy, Cumhuriyet'in laik düzeninin oturması sebebiyle Mısır'a gitti. 1936 senesine kadar Mısır'da Türk Dili ve Edebiyatı dersleri verdi.

Rahatsızlanması üzerine 1935 senesinde Lübnan'a, 1936'da Antakya'ya gitti. Hastalığının ilerlemesi üzerine ülkesine döndü ve 27 Aralık 1936 tarihinde İstanbul'da irtihal etti. Edirnekapı Şehitliği'nde medfundur.

Mehmet Akif Ersoy'un en önemli eseri olan "Safahat", 7 kitaptan oluşmaktadır. 1911 senesinde yazdığı birinci bölümde osmanlı toplumunun meşrutiyet dönemini; 1912'de yazdığı "Süleymaniye Kürsüsünde" adlı ikinci kitapta, Osmanlı aydınlarını işlemiştir.

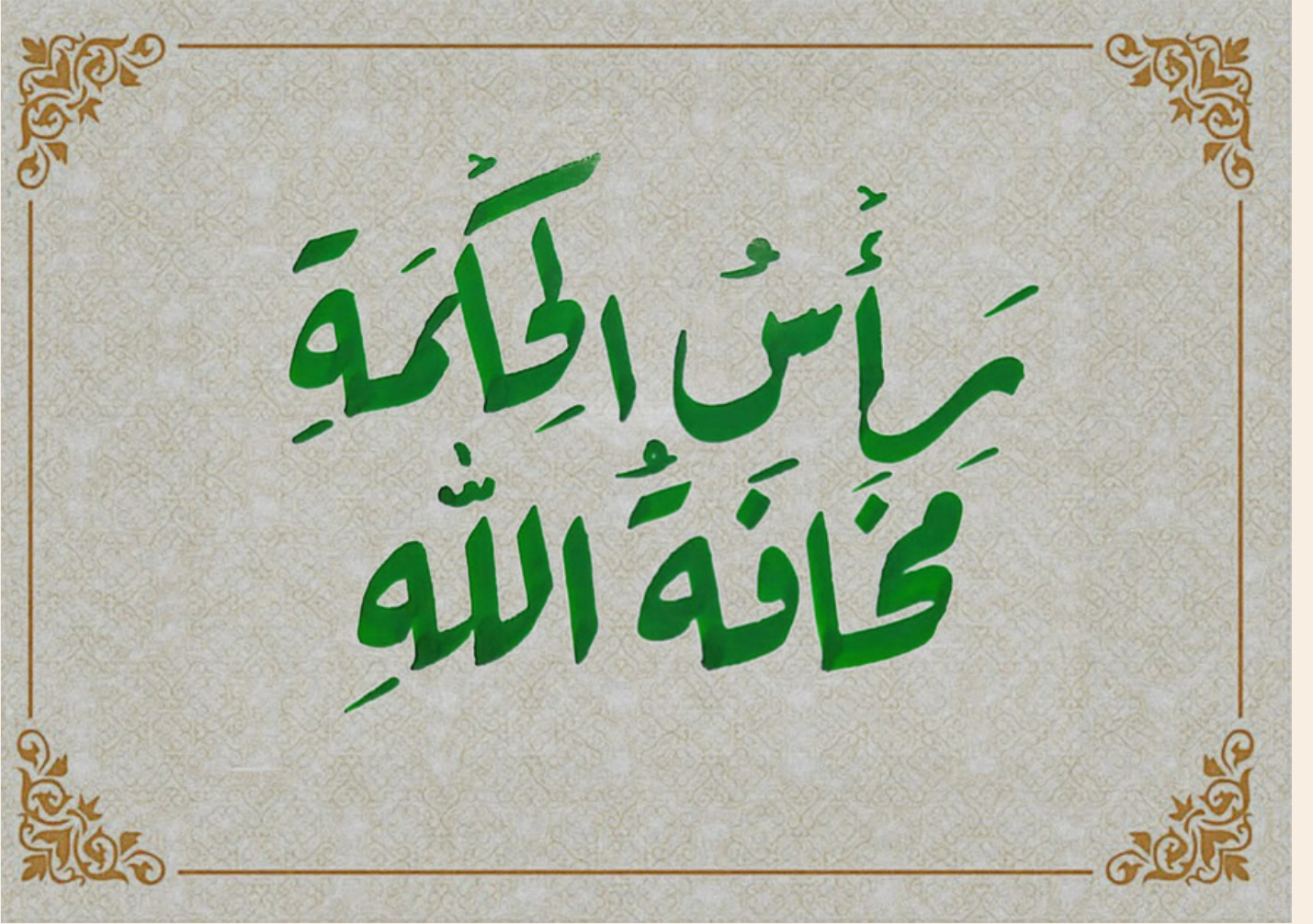
1913'de Safahat'ın üçüncü bölümü olan "Halkın Sesleri"ni ve 1914 yılında dördüncü bölüm "Fatih Kürsüsünde"yi yazdı. Ardından 1917 tarihli "Hatıralar" ve I. Dünya Savaşı hakkında görüşlerinin yer aldığı 1924 tarihli "Asım"ı yazdı. Son ve 7. bölüm olan "Gölgeler"i 1933 yılında yazdı. Şiirlerinin toplu olarak yer aldığı 7 kitaplık eserine "İstiklal Marşı"ni koymayarak bu eserini Türk Milleti'ne armağan etmiş oldu.

Başlangıcı 1911 olan "Safahat", 1933 yılında tamamlandı. Özmer Ziya Doğrul, Mehmet Akif Ersoy'un kitaplarına almadığı şiirlerini de ekleyerek eseri, 1943 yılında tekrar yayımladı. Ardından 1987 yılında M. Ertuğrul Düzdağ, eseri önceki baskıları arasındaki farkı gösteren yeni bir basımını yaptı. "Kur'an'dan Ayet ve Hadisler" ve "Mehmet Akif Ersoy'un Makaleleri" adlı çalışmaları da ölümünden sonra yayımlanmıştır.

Mesnevi, Hafız Divanı, Güllistan, Fuzuli'nin Leyla ve Mecnu'nu, Victor Hugo, Lamartine ve Emile Zola gibi eserleri okumuş olan Mehmet Akif Ersoy'un eserleri anlatıya ve övgüye dayalıdır. "Sanat sanat içindir" görüşüne karşı çıkmış dini yönü ağırlıkta bir edebiyat tarzı benimsemiştir. Edebiyat dili olarak Milli Edebiyat akımına karşı çıkmış, aruz kullanmıştır. Hatta edebiyatta batılılaşma konusunda Tevfik Fikret ile çatışmıştır.

Hattat:

Aya Şekel

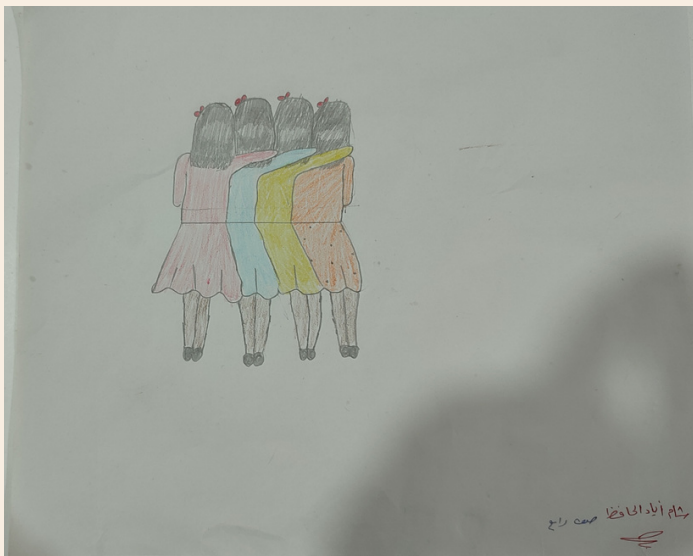

Resim Yarışması

Bu bölümde, fakültemiz tarafından 2023 yılı Haziran ayında düzenlenen resim yarışmasında farklı kategorilerde dereceye girenlerin eserlerine yer verilmiştir.

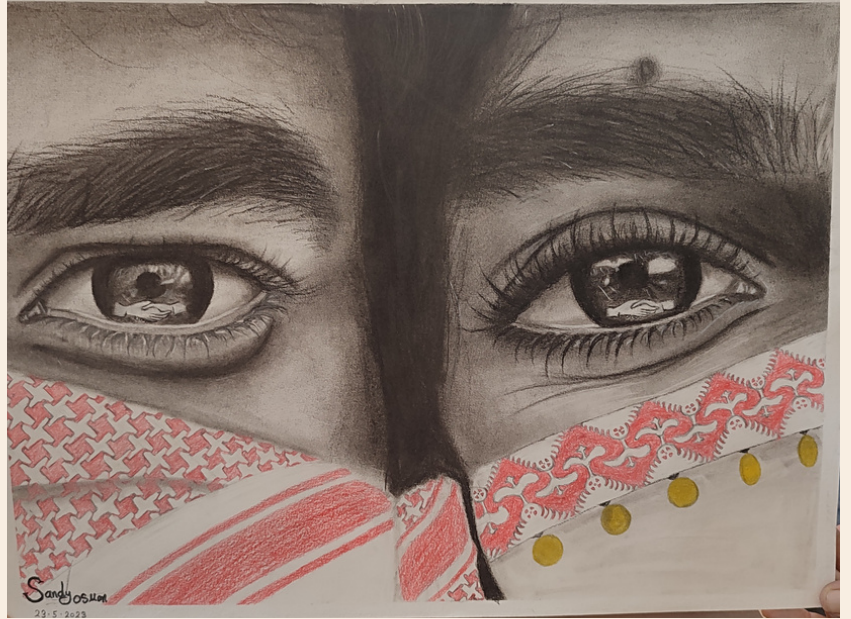
في هذا القسم، تم إدراج أعمال الأصدقاء الفائزين في مختلف الفئات في مسابقة الرسم التي نظمتها كليتنا في يونيو 2023

İlkokul Kategorisi

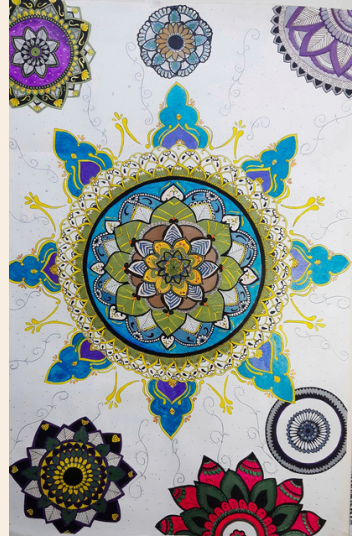
Resim Yarışması

Lise Kategorisi

Resim Yarışması

Üniversite Kategorisi

Neyruz Şeyho

Yunus Emre'de Sözün Değeri

Giriş

Türk edebiyatının ve kültür dünyasının en değerli isimlerinden biri olan Yunus Emre, birçok konuda şiirler yazmış ve şiirlerinde sık sık vurguladığı konulardan biri de sözün değeridir. Yunus Emre söz sanatı konusunda zengin bir mirasa sahiptir. Onun şiirlerinde, sözün gücü ve önemi vurgulanmaktadır. Sözün değeri, insan hayatını her yönüyle kuşatır. İnsanlar, sözleriyle kendilerini ifade ederler, başkalarını etkilerler ve iletişim kurarlar. Ancak kelimelerin gücü, kullanımlarına bağlıdır. Sözler, insanların duygularını, düşüncelerini ve davranışlarını etkileyebilir. Doğru kullanıldığında insanları birleştirebilir, sevgi ve barışı yayabilirken yanlış kullanıldığında ise insanları yaralayabilir, ayrıştırabilir ve hatta savaşlara yol açabilir. Yunus Emre'ye göre, sözlerin değeri, insanların hayatları üzerinde büyük bir etkiye sahiptir. Yunus

Emre'nin şiirlerinde, sözlerin insanların davranışlarını ve duygularını etkileyebileceğine işaret etmektedir. Onun şiirlerinde; "Sözün kıymeti harikadır, bin cana bedeldir bir kelim" gibi dizelerle sözlerin değerine vurgu yapar. Ona göre, sözler bir silahtan bile daha güçlüdür ve insanların hayatlarını olumlu ya da olumsuz yönde etkileyebilir. Yunus Emre, sözlerin etkisini anlamak ve doğru kullanmak gerektiğini belirtir. Sözlerin etkisi, doğru zamanda ve doğru şekilde kullanıldığında insanları mutlu edebilir, hayatlarını olumlu yönde etkileyebilir ve dünyayı daha iyi bir yer hâline getirebilir.

Yunus Emre, özellikle sözlü anlatımın önemini vurgulayan bir şairdir. Ona göre; sözlü anlatım, insanların birbirleriyle iletişim kurmasının en önemli yoludur ve doğru kullanıldığında, insanların birbirlerine yardımcı olabilecekleri bir fırsat yaratır. Ayrıca, sözlü anlatım, insanların farklı görüşleri ve düşünceleri paylaşmalarına ve birbirlerini daha iyi anlamalarına yardımcı olur.

Yunus Emre'nin eserlerinde, sözcüklerin doğru kullanımı ve etkili bir iletişim kurmanın önemi sık sık vurgulanmaktadır. Kelimelerin doğru kullanımı, insanların birbirleriyle daha iyi anlaşmasına yardımcı olur ve iletişim kurmanın en önemli unsuru olduğunu gösterir.

Yunus Emre'nin değer verdiği sözün gücü, insanların düşüncelerini etkileyebilme ve onların hayatını değiştirebilme kapasitesindedir. Kelimelerin gücü, insanlar arasında bağlantı kurmak ve iletişim kurmak için kullanılabilir. Ayrıca, sözcüklerin doğru kullanımı, insanların birbirlerini daha iyi anlamalarına ve birbirleriyle daha iyi etkileşim kurmalarına yardımcı olur.

Yunus Emre, dil ve kelimelerin gücü hakkında birçok ifadesi vardır. Örneğin; "Dil bir anahtardır, kalbin kilidini açar" gibi sözleri vardır. Bu söz, dilin insanların kalplerine dokunabileceğini ve insanların farklılıklara rağmen birbirlerini anlayabileceklerini vurgular. Başka bir örnekte; "Söz ola kese savaşı, söz ola kestire başı" gibi sözleri, bir kelimenin ne kadar güçlü olabileceğini gösterir. Bu sözler, doğru kullanılan bir kelimenin savaşları bile sona erdirebileceğini vurgular.

Yunus Emre'nin şiirlerinde, sözün gücü ve etkisi hakkında birçok örnek vardır. İşte bazıları,

“Söz ola kese savaşı,
söz ola kestire başı.”

Bu dizelerde Yunus Emre, sözün keskinliği ve gücüne dikkat çekmektedir. Doğru kullanıldığında, sözlerin insana büyük güç verdiğini ve hatta savaşların bile sözlerle bitirilebileceğini ifade eder.

“Keleci bilen kişinin
Yüzünü ağ ede bir söz
Sözü pişirip diyenin
İşini sağ ede bir söz”

Bu dizelerde Yunus Emre, sözlerin gücüne işaret ediyor ve doğru kullanıldığında sözlerin insanlara fayda sağlayabileceğini ifade ediyor. İlk dizede, güçlü bir sözün bir kişinin yüzünü bile ağ edebilecek kadar etkili olabileceğini ifade ederken, ikinci dizede, sözlerin doğru kullanımının insanların işlerini sağlıklı bir şekilde yapmasına yardımcı olabileceğini ifade ediyor.

“Gel ahi ey şehriyari
Sözümüzü dinle bari
Rezaran güher didarı
Kara toprağ ede bir söz”

Bu dizelerde Yunus Emre, Ahi teşkilatı mensuplarını sözlerini dinlemeleri için çağırıyor ve sözlerinin önemine dikkat çekiyor. Rezaran ve güher didarı kelimeleri aracılığıyla, sözlerin mücevherlerden daha değerli olduğunu vurguluyor. Son dizede ise, doğru kullanılan sözlerin insanların hayatlarını değiştirebileceğini ifade ediyor.

“Kişi bile-söz-demini
Demeye sözün kemini
Bu cihan cehennemini
Sekiz uçmağ ede bir söz”

Bu dizelerde Yunus Emre, insanların sözlerini dikkatli bir şekilde seçmeleri ve doğru kullanmaları gerektiğine işaret ediyor. Sözlerin keskinliğine ve etkisine dikkat çekiyor ve sözlerin doğru kullanıldığında insanları bir araya getirebileceğini ve yükseltebileceğini ifade ediyor. Aynı zamanda, insanların sözlerinin hayatlarına nasıl bir etki yapabileceğine dair bir uyarıda bulunuyor ve dünya hayatının cehennem gibi olabileceğine dair bir mesaj veriyor.,

“Gey sakın ki dilinile
Carına dağ ede bir söz”

Bu dizeler de "Gey sakın ki dilinile" ifadesi, insanların dil güçlerini kontrol etmeleri gerektiğini vurguluyor. "Carı" kelimesi, bir kişinin hayatını değiştirebilecek bir insan anlamına gelir. Son dizede, Yunus Emre, doğru kullanıldığında sözlerin bir kişinin hayatını olumlu yönde etkileyebileceğine dair bir örnek veriyor. "Dağ ede bir söz" ifadesi, sözlerin etkisinin büyük olabileceğine dair bir vurgudur.

“Yunus imdi söz yalında
Söyle sözü gayetinden
Key sakın o şah katından
Seni ırağ ede bir söz”

İlk dizede Yunus Emre, insanlara doğru sözcükleri kullanmaları gerektiğini söylüyor. "Söz yalından" ifadesi, sözlerin basit ama anlamlı olması gerektiğini vurguluyor. İkinci dizede Yunus Emre, insanların sözlerini açık ve anlaşılır bir şekilde ifade etmeleri gerektiğini belirtiyor. "Söyle sözü gayetinden" ifadesi, sözlerin açık ve anlaşılır bir şekilde ifade edilmesi gerektiğini vurguluyor. Üçüncü dizede Yunus Emre, insanların Allah'a karşı saygılı olmaları gerektiğini ifade ediyor. "Key sakın o şah katından" ifadesi, Allah'ın huzurunda saygı ve dikkatle hareket edilmesi gerektiğini vurguluyor. Son dizede Yunus Emre, doğru kullanıldığında sözlerin bir kişiyi uzaklaştırabileceğine dair bir örnek veriyor. "Seni ırağ ede bir söz" ifadesi, yanlış kullanılan veya kırıcı bir sözün bir kişiyi uzaklaştırabileceğine dair bir vurgudur. Yunus Emre, insanların sözlerinin gücüne ve etkisine işaret ederken, doğru kullanılan sözlerin insanlar arasında bağlar kurabileceğini ve yanlış kullanılan sözlerin ise insanları birbirinden uzaklaştırabileceğini ifade ediyor.

Sonuç

Yunus Emre'nin şiirlerinde vurguladığı gibi, sözlerin gücü ve etkisi insanlar arasındaki iletişimde önemli bir rol oynar. İnsanlar sözlerini dikkatli bir şekilde seçmeli ve doğru kullanmalıdırlar. Sözlü anlatım da önemli bir iletişim aracıdır ve doğru kullanıldığında insanların birbirlerini daha iyi anlamalarına yardımcı olabilir. Yunus Emre'nin eserleri, insanların sözlerinin gücü hakkında farkındalık yaratır ve sözün sihrinin gizemli dünyasına bizi davet eder.

Ali İsmail

COĞRAFYA KEDER MİDİR?

Bismillahirrahmanirrahim,

“Biz her şeye esirgeyen ve bağışlayan

Çokça esirgeyen ve çokça bağışlayan Allah’ın adıyla başlayan insanlarız” der şair. Şaire uyalım istedim. Önce selam sonra kelim, diye de ekler büyüklerimiz. Düsturu bozmayalım.

Esselamünaleyküm Değerli Okurlar! Allah’ın selamı hepinizin üzerine olsun.

“Ey insanlar! Şüphesiz sizi bir erkek ile bir dişiden yarattık, tanışasınız diye sizi kavim ve kabilelere ayırdık. Allah katında en değerli olanınız O’na itaatsizlikten en fazla sakınanınızdır.” Hucurat,13

Yaratıcı kutsal kitabında bana, sana, bize böyle seslenir. Sizi ayırdık ama ama ama... Tanışasınız diye!

Coğrafya kaderdir, der İbn-i Haldun. Yani der ki dil, ırk, milliyet diye bir şey yoktur; coğrafya vardır. Yani der ki güneş kime daha çok vurursa o kavruk olur, güneşi az gören beyaz kalır. Başka bir coğrafyadan birini yargılamadan evvel onun coğrafyasında kendini doğmuş gibi hissedebilir misin? Birbirimizi anlamak mümkün mü? Farklı ama yan yana durabilmek olası mı?

Coğrafya kaderdir, demiş İbn-i Haldun 600 yıl evvel. Peki coğrafya gerçekten kader midir?

Birbirimizle gerçekten tanışmak için hikayelerimizi bilmemiz gerekir, derdi sevdiğim Türkiyeli bir hocam. Hikayemizi paylaştığımızda da “İşte, şimdi gerçekten tanıştık Ali” demişti. “Önceden sadece ismimizi biliyorduk. Tanımak ve tanışmak, anlamak ve anlaşmak aynı şey değildir.” dedi. Hikayeler bu kadar önemli mi, demiştim. Hikayeperest; hikayeleri çok seviyorum; masallara, kıssalara, menkıbelere, efsanelere bayılıyorum. Ama bu kadar önemli kılan neydi hikayeyi?

“Fıstık üretiyorsanız, coğrafya kaderdir; ama hikayesi olan bir fıstık üretiyorsanız coğrafya kader değildir.” diye konuşmasına başlıyordu bir iş adamı. “Fıstık zengini bir ülke, fıstıklarını ucuz bir fiyata dünyanın en büyük fıstık ithal eden ülke olan İtalya’ya satıyor. Hammadde fiyatına satılan bu fıstıkların diğerlerinden farkı ne peki? Fıstıklar geldikten sonra İtalyan Ambalajlarına giriyor. Her bir ambalajın hikayesi var. Ve fıstıklar orada hikaye kazanıyor. Marka değer kazanıyor.” Bir pazarlamacının bakış açısı böyle.

Demek istiyor ki aslında somut şeyler üretebiliyorsan coğrafya kaderin oluyor, İbn-i Haldun haklı çıkıyor. Ama somut yerine soyut olanı üretebiliyorsan, bu coğrafyanın sana armağan ettiklerinin üzerine yaratım, tasarım, akıl, fikir, sanat, hayal, hikaye koyabiliyorsan coğrafya kaderin olmuyor. İbn-i Haldun yanılmış oluyor. Çünkü somutun sınırı var, duvarları var. Soyutun, hayalin, düş kurmanın ve onun peşinden gitme inancının sınırları ve duvarları yok.

Musa... Kavruk tenli öğrencim... Savaşın yıkıp geçtiği, sefaletin insanların belini büktüğü, susuz bir coğrafyadan bir genç. Halep’ten geldiğinde 14 yaşında ürkek bir çocuktü. Işıl ışıl parlayan gözlerinin ardındaki derin hüznü okuyabiliyordum. Ay Yıldızlı yüzüğümü gördüğünde gülümsemişti. O günden sonra aramızda derin bir bağ oluşmuştu. Çünkü ikimiz de ay yıldızı çok seviyorduk. Onun da ötesinde ay yıldızın bize barışı, huzuru ve refahı getireceğine inanıyorduk. Musa’nın bir gün bana uçak maketlerini ve çizimlerini gösterdi. Gözlerime inanmadım. Bu işten pek anlamıyordum ama o günlerde mühendislik fakültesi

okuyan bir arkadaşım dan biraz aşına olduğum kadarıyla bu çizimler profesyonele yakındı. 10 yaşından beri teknik resim tekniğiyle uçak modelleri tasarladığını söyledi Musa. O kavruk tenli çocuğun bir gün pilot olma hayali o kadar berraktı ki. Yaşadığı coğrafyada bunun için bir imkan yoktu. Bu çizimlerini görenler onunla dalga geçip bu işleri bırakması gerektiğini öğütlüyormuş yıllarca. Boş hayaller kurmak yerine kardeşlerinin ve ailesinin geleceği için para kazanacağı bir mesleğe yönelmesini, hayalin karın doymayacağını söyleyip duruyorlarmış. Musa bir öğretmeni vesilesiyle Çobanbey'ye geldiğinde tanıştık onunla. Pilot olma hayalini öğrenince ona nasıl yardımcı olabilirim diye düşünmeye başlamıştım. O sıralarda bir proje ile okulumuza Türkiye'den eğitimciler gelmişti. Onlarca öğrenci arasından bütün soruları hatasız bir şekilde çözen kişi Musa'ydı. O günden sonra emindim. Harekete geçmeliydim. Türk eğitimcilerin bulunduğu ilçede bir ofisi vardı. İletişime geçip bilgi aldım. Gençler için Türkiye'de iyi bir eğitim alma projesini öğrendim. Musa bu projeye dahil oldu. Türkiye'nin en büyük Havacılık, Uzay ve Teknoloji Festivali olan TEKNOFEST'te yer aldı. Şimdilerde ben artık onunla aynı okulda değilim. Başka bir bölgede görev yapıyorum. Ama iletişimimiz hiç kopmadı. Sürekli bana yazar, halimi, hatırımı sorar. En çok da hayal kurmaktan vazgeçme, diye hatırlatmalar yapar. 5 Ekim Dünya Öğretmenler Gününde Musa'dan mesaj geldi:

-Öğretmenim nasılsınız? Size çok önemli bir haberim var. Hazır mısınız?

Panik oldum. Bir şey mi oldu, diye merak ettim.

-Sıkı durun, size bir haber vereceğim.

İyice heyecanlanmıştım. Böyle yapmayı çok severim

-Tamam, hadi. Söyle ama sabırsızlanıyorum, dedim.

Uçak Mühendisliği Fakültesini kazandığımı birkaç gün sonra üniversite için yola çıkacağımı yazmıştı.

Buradan sonrası aşırı duygu barındırdığı için yazamayacağım. Ama hani derler ya "Kader gayrete âşiktir." Gayret, çaba, emek, istikrar, azim, mücadele... Bunlar ne ulvi kelimeler.

Son olarak bak ne diyor Sırrın Sahibi:

"Biz her insanın kaderini, kendi çabasına bağlı kıldık." İsrâ, 13

Unutma yağmur yağabilir, çamura bataabiliriz, düşebiliriz, hayal kırıklığı yaşayabiliriz, dünyanın en büyük yükünü omuzlarımızda hissedebiliriz, yanabiliriz, canımız acıyabilir, kalbimiz dağlanabilir, vazgeçme noktasına gelebiliriz. Bunların hepsi bana, sana bize dair. Yalnız değilsin Ey Ademoğlu ben senim, sen de ben. Unutma istersek coğrafya kader değildir. Pes etme. Hayal et. Hayal edersek yakındır. Yoksa herkes ve her şey uzak... Uzakları yakın etmesi duasıyla yazımı sonlandırıyorum.

Burada Allah Hafız, Hüda Hafız, derler. Fi emanillah. En emin olana emanet olunuz.

Hoşça kalın!

Fıryal Alo

Vatanım

Büyük vatanımız hakkında ne yazmalı yahut ne söyleyeyim ki? Nereden başlayabilirim ki içim dolu dizelerle ve onları nasıl ifade edeceğimi bilemiyorum ki. Teşekkür, sevgi ve sadakat kelimeleriyle sana, tüm vatanlardan daha değerli olduğunu yüksek sesle söylüyorum. Temiz topraklarında yaşadığım için sana teşekkürlerimi sunuyorum. Benim için gurur ve onur kaynağısın. Senin hakkında ne desem, dilim ifade etmekte yetersiz kalır. Bu kelimeler, içimdeki duyguları yeterince ifade edemez. Vatan, ikinci hatta ve hatta belki de birincil evimdir.

Her insanın bu dünyada ait olduğu bir vatani vardır ve onu savunmalıdır. Çünkü bu, doğduğu ve atalarının yaşadığı yerdir. Ama sadece bununla kalmaz, aynı zamanda onu saygıyla korur ve kötülüklerden sakınırız. Örneğin, temiz tutmak, tarihini ve mirasını saygıyla korumak ve kamusal mülkleri korumak da ona olan bağlılığın bir parçasıdır. Bilgi, aynı zamanda vatani savunmanın güçlü bir silahıdır. Her vatandaşı, vatanlarına aidiyetlerini kendi tarzlarıyla ifade etmelidir. Öğrenci, sevgisini farklı bir şekilde ifade eder, ev hanımı kendi rolünü oynar, çalışanlar ise kendi görevlerini yerine getirirler. İçinde büyüdüğümüz yer olan vatanımıza gurur duymak ve saygı göstermek, gerçek vatanseverliktir. Vatan sevgisi konusundaki rol modelimiz, Mekke'den Medine'ye hicret ettiğinde Mekke'yi terk ettiğinde "Eğer beni çıkarmasalardı, seni terk etmezdim" diyen Peygamberimizdir. Vatanın ruhumuz ve kalbimizdeki yeri, büyüktür ve ona verilmesi gereken görevleri yerine getirmek farzdır. Vatanı bilgi, düşünce, kültür ve ahlakla inşa etmek önemlidir. Vatanın güzellikleri ve zenginlikleri, onun yüzüdür. Büyük vatanımız eşsiz simgeleriyle doludur. Bir şair şöyle der: "Vatanım, seni seviyorum, alternatif yok, sözlerimden şüphe etmeye ne gerek var? Aşkın kanımda kalacak, asla vazgeçmeyeceğim. Sonuç olarak, vatanım, harf eksikliğimden dolayı beni affetmeni dilerim. Ben sadece seni sevmeye çalışan bir aşığım. Çünkü seni seven başka kim var ki, seni özleyen başka kim var ki!